

ΣΤΟ ΜΟΝΙΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΙΟΔΙΚΕΙΟ ΠΑΦΟΥ

ΕΝΩΠΙΟΝ: Δ. Ι. Κίτσιου, Π.Ε.Δ.
Μ. Λάρμου-Παπαδήμα, Α.Ε.Δ.
Ε. Δημητρίου-Παναγή, Ε.Δ.

Αρ. Υπόθεσης: 7109/20

Δημοκρατία

V

1. ALGERT XHAFERI
2. ΜΑΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
3. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΥΛΟΥ
4. ΑΝΔΡΕΑΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

Κατηγορούμενοι

Ημερομηνία: 17.12.2021

Εμφανίσεις:

Για τη Δημοκρατία: κ. Α. Χατζηκύρου

Για Κατηγορούμενο 1: κα Α. Σαββίδου

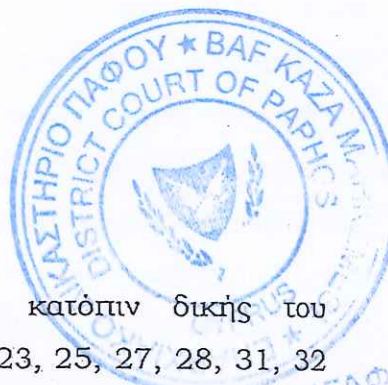
Για Κατηγορούμενους 2 και 3: κ. Γ. Πολυχρόνης

Για Κατηγορούμενο 4: κ. Η. Σατολιάς

Κατηγορούμενοι 1-4 παρόντες

ΠΟΙΝΗ

Ο κατηγορούμενος 1 κρίθηκε ένοχος κατόπιν δίκης του παραδοχής στις κατηγορίες 2, 3, 4, 17, 19, 21, 23, 25, 27, 28, 31, 32 και 34. (Ως προς τις κατηγορίες 1, 5, 7, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 24, 26, 29, 30 και 33 αναστάληκε η ποινική δίωξη και απαλλάχθηκε από

ΔΙΣΤΡΙΚΤΟ ΔΙΚΕΙΟ ΠΑΦΟΥ
ΠΡΩΤΟΚΑΤΑΣΤΗΡΙΟ

αυτές). Οι προαναφερόμενες κατηγορίες τις οποίες ο κατηγορούμενος 1 παραδέχθηκε αφορούν αδικήματα που προνοούνται στον Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών **Νόμο 29/1977**, στον Ποινικό Κώδικα, **Κεφ. 154**, στον Περί της Παρεμπόδισης και Καταπολέμησης της Νομιμοποίησης Εσόδων **Νόμο 188(Ι)/2007**, καθώς και στον Περί Αλλοδαπών και Μεταναστεύσεως Νόμο, **Κεφ. 105**.

Πιο συγκεκριμένα, ως προκύπτει από τις λεπτομέρειες των αδικημάτων, ο κατηγορούμενος 1 μεταξύ άγνωστης ημερομηνίας και της 20.10.2020, στην Πάφο, είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β', χωρίς άδεια του Υπουργού Υγείας, δηλαδή κάνναβη συνολικού βάρους 5 κιλών και 171,88 γραμμαρίων με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα (κατηγορία 2), ότι στις 20.10.2020, στην Πάφο, προμήθευσε τον κατηγορούμενο 2 με ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β', δηλαδή κάνναβη συνολικού βάρους 959,3 γραμμαρίων χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας (κατηγορία 3), ότι μεταξύ άγνωστης ημερομηνίας και της 20.10.2020, στην Πάφο, απέκτησε το χρηματικό ποσό των €3.500,00 ενώ γνώριζε ότι αποτελούσε έσοδο από τη διάπραξη του γενεσιουργού αδικήματος της παράνομης κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β' με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα (κατηγορία 4), ότι από την 01.07.2016 στην Πάφο, εν γνώσει του και δολίως έθεσε σε κυκλοφορία πλαστό δελτίο ταυτότητας παρουσιάζοντας το στον Φ. Γενεθλίου, ιδιοκτήτη υποστατικού με την ονομασία «Flairs Pub» (κατηγορία 17), ότι την 01.03.2020, στην Πάφο, έθεσε σε κυκλοφορία το πλαστό δελτίο ταυτότητας, που αναφέρεται στην 14^η κατηγορία παρουσιάζοντας το στον προαναφερόμενο Φ. Γενεθλίου (κατηγορία 19), ότι την 20.10.2020 εν γνώσει του και δολίως έθεσε σε κυκλοφορία πλαστή Άδεια Οδηγού που αναφέρεται στην 15^η κατηγορία παρουσιάζοντας την σε αστυφύλακα της ΥΚΑΝ ως γνήσια ενώ στην πραγματικότητα ήταν πλαστή (κατηγορία 21), ότι κατά το χρόνο και τόπο που αναφέρεται στην 17^η κατηγορία με σκοπό την καταδολίευση του Φ. Γενεθλίου, ιδιοκτήτη του υποστατικού «Flairs Pub», ψευδώς παρέστησε τον εαυτό του ως τον Alberto Lianos από την Ιταλία ενώ στην

πραγματικότητα είναι ο Algert Xhaferi από την Αλβανία (κατηγορία 23), ότι κατά το χρόνο που αναφέρεται στην 19^η κατηγορία με σκοπό τη καταδολίευση του Φ. Γενεθλίου, ψευδώς παρέστησε τον εαυτό του ως τον Alberto Lianos από την Ιταλία ενώ στην πραγματικότητα είναι ο Algert Xhaferi από την Αλβανία (κατηγορία 25), ότι κατά το χρόνο και τόπο που αναφέρεται στην 21^η κατηγορία με σκοπό την καταδολίευση ψευδώς παρέστησε τον εαυτό του, σε αστυφύλακα της ΥΚΑΝ, ως τον Alberto Lianos από την Ιταλία ενώ στην πραγματικότητα είναι ο Algert Xhaferi από την Αλβανία (κατηγορία 27), ότι κατά το χρόνο και τόπο που αναφέρεται στην 16^η κατηγορία εσκεμμένα εξασφάλισε την άδεια παραμονής και εργασίας του με ψευδείς παραστάσεις, χρησιμοποιώντας το πλαστογραφημένο δελτίο ταυτότητας που αναφέρεται στην 14^η κατηγορία (κατηγορία 28), ότι μεταξύ των ημερομηνιών 04.04.2014 με 30.04.2014, στην Πάφο, ενώ είναι αλλοδαπός από την Αλβανία εργαζόταν παράνομα στη Δημοκρατία για λογαριασμό των G.N.I. BREWERY LTD, χωρίς άδεια του Διευθυντή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης (κατηγορία 31), ότι μεταξύ των ημερομηνιών 01.07.2016 με 31.07.2018, ενώ είναι αλλοδαπός από την Αλβανία, εργαζόταν παράνομα στη Δημοκρατία για λογαριασμό του Φ. Γενεθλίου χωρίς άδεια του Διευθυντή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης (κατηγορία 32), και ότι μεταξύ των ημερομηνιών 31.05.2019 με 20.10.2020 ενώ είναι αλλοδαπός από την Αλβανία, ο οποίος αφίχθηκε στο έδαφος της Κυπριακής Δημοκρατίας την 14.05.2019, μέσω του Αερολιμένα Πάφου, με άδεια παραμονής μέχρι 30.05.2019 παρέλειψε να ανανεώσει την άδεια παραμονής του και έκτοτε παρέμεινε, παράνομα, στο έδαφος της Δημοκρατίας μέχρι τις 20.10.2020, χωρίς την άδεια του Διευθυντή του Τμήματος Αρχείου Πληθυσμού και Μετανάστευσης.

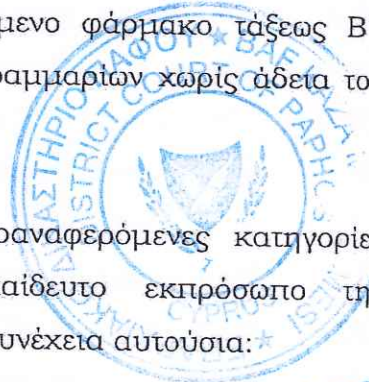
Ο κατηγορούμενος 2 κρίθηκε ένοχος κατόπιν δικής του παραδοχής στις κατηγορίες 6, 8, 9, 10 για αδικήματα που προνοούνται στον **N. 29/1977**. (Ως προς τις κατηγορίες 5, 7 και 13 που τον αφορούσαν καταχωρίστηκε αναστολή ποινικής δίωξης και απαλλάχθηκε

από αυτές). Ειδικότερα ο κατηγορούμενος 2 παραδέχθηκε ότι την 20.10.2020, στην Πάφο, είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β', δηλαδή κάνναβη συνολικού βάρους 959,3 γραμμαρίων χωρίς άδεια του Υπουργού Υγείας (κατηγορία 6), ότι την 20.10.2020, στην Πάφο είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β' χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας, δηλαδή κάνναβη συνολικού βάρους 959,3 γραμμαρίων με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα (κατηγορία 8), ότι την 20.10.2020, στην Πάφο, προμηθεύθηκε από τον 1^ο κατηγορούμενο ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β', δηλαδή κάνναβη συνολικού βάρους 959,3 γραμμαρίων χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας, (κατηγορία 9) και ότι μεταξύ άγνωστης ημερομηνίας και της 20.10.2020, στην Πάφο, έκανε χρήση ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β', δηλαδή κάπνισε κάνναβη (κατηγορία 10).

Ο κατηγορούμενος 3 κρίθηκε ένοχος, κατόπιν δικής του παραδοχής, στην κατηγορία 11. Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες αυτής, παραδέχθηκε ότι μεταξύ άγνωστης ημερομηνίας και της 20.10.2020, στην Πάφο, είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β', δηλαδή κάνναβη συνολικού βάρους 10,09 γραμμαρίων χωρίς την άδεια του Υπουργού Υγείας.

Ο κατηγορούμενος 4 κρίθηκε ένοχος, κατόπιν δικής του παραδοχής στην κατηγορία 12. Σύμφωνα με τις λεπτομέρειες αυτής παραδέχθηκε ότι μεταξύ άγνωστης ημερομηνίας και της 20.10.2020, στην Πάφο, είχε στην κατοχή του ελεγχόμενο φάρμακο τάξεως Β', δηλαδή κάνναβη συνολικού βάρους 3,55 γραμμαρίων χωρίς άδεια του Υπουργού Υγείας.

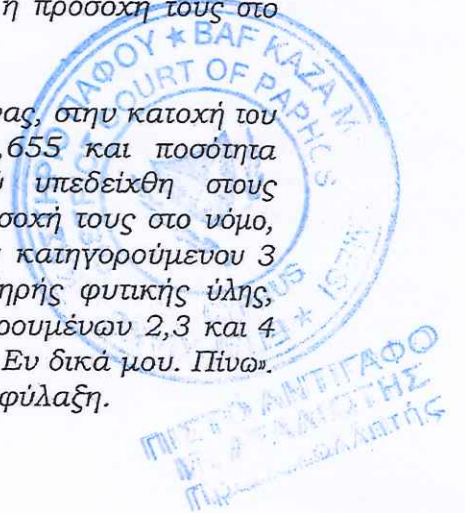
Τα γεγονότα που συνθέτουν τις προαναφερόμενες κατηγορίες εκτέθηκαν ενώπιον μας από τον ευπαιδευτο εκπρόσωπο της κατηγορούσας αρχής. Τα παραθέτουμε στη συνέχεια αυτούσια:

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΑΦΟ
Μ. ΑΤΑΛΙΩΤΗΣ
Πρωτοκολλητής

«Τα γεγονότα της υπόθεσης είναι ως οι λεπτομέρειες των αδικημάτων και επιπλέον τα ακόλουθα:

1. Την 20/10/2020 μέλη της Υ.ΚΑ.Ν. Αρχηγείου έθεσαν υπό διακριτική παρακολούθηση τον 1^ο κατηγορούμενο, κατόπιν πληροφορίας ότι αυτός θα προέβαινε σε διακίνηση ναρκωτικών ουσιών στην Πάφο. Την ίδια μέρα, ο 1^{ος} κατηγορούμενος εθεάθη να τοποθετεί κάποια τσαλακωμένα σακούλια σε κάδο σκυβάλων πλησίον της οικίας του.
2. Ακολούθως, αναχώρησε από την οικία του κρατώντας 3 σακούλες νάιλον, τις οποίες τοποθέτησε στο όχημά του με αρ. εγγραφής ΝΤΑ549 και οδηγώντας το μετέβηκε σε υπόγειο χώρο στάθμευσης πλησίον της οικίας του, που βρίσκεται στο υπόγειο συγκροτήματος διαμερισμάτων που φέρει την ονομασία «ELYSIA PARK LUXURY RESIDENTAL DEVELOPMENT», όπου βρίσκεται αριθμός αποθηκών και εισήλθε εντός μίας εξ αυτών.
3. Έπειτα εξήλθε του υπογείου και οδηγώντας μετέβη στην οδό Σολωμού Σολωμού στην Πάφο. Τότε εθεάθησαν οι υπόλοιποι 3 κατηγορούμενοι εντός του οχήματος με αριθμούς εγγραφής LAC856, που οδηγούσε ο 2^{ος} κατηγορούμενος, να σταθμεύει πλησίον του οχήματος του κατηγορουμένου 1, από τον οποίο παραλήφθηκε ένα νάιλον σακούλι και να αναχωρούν από το μέρος.
4. Στη συνέχεια, έγινε προσπάθεια από την Υ.ΚΑ.Ν. για ανακοπή του οχήματος στο οποίο επέβαιναν οι κατηγορούμενοι 2,3 και 4, που τελικά έγινε κατορθωτή μετά από χρήση υπηρεσιακού οπλισμού. Ο κατηγορούμενος 2 συνελήφθη για το αυτόφωρο αδίκημα της αλόγιστης και επικίνδυνης οδήγησης.
5. Διενεργήθηκε έρευνα στο όχημα που επέβαιναν οι κατηγορούμενοι 2,3 και 4, κατά την οποία εντοπίστηκε μεταξύ άλλων, μία μαύρη αθλητική τσάντα, η οποία περιείχε ένα νάιλον σακούλι, εντός του οποίου υπήρχε ποσότητα πράσινης ξηρής φυτικής ύλης κάνναβης. Τότε τους επεστήθη η προσοχή τους στο νόμο και αυτοί δεν έδωσαν καμία απάντηση.
6. Την ίδια ώρα, οι κατηγορούμενοι 2,3 και 4 συνελήφθησαν για το αυτόφωρο αδίκημα της παράνομης κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β', ήτοι κάνναβης, και αφού τους επεστήθη η προσοχή τους στο νόμο, αυτοί δεν έδωσαν καμία απάντηση.
7. Ακολούθως, κατά τη διενέργεια σωματικής έρευνας, στην κατοχή του 4^{ου} κατηγορουμένου εντοπίστηκε το ποσό των €2,655 και ποσότητα πράσινης ξηρής φυτικής ύλης, κάνναβης. Αφού υπεδείχθη στους κατηγορούμενους 2,3 και 4 και τους επεστήθη η προσοχή τους στο νόμο, αυτοί δεν έδωσαν καμία απάντηση. Στην κατοχή του κατηγορουμένου 3 εντοπίστηκε μέσα σε τσαντάκι, ποσότητα πράσινης ξηρής φυτικής ύλης, κάνναβης και αφού επεστήθη η προσοχή των κατηγορουμένων 2,3 και 4 στο νόμο, ο 3^{ος} κατηγορούμενος αποκρίθηκε και είπε «Εν δικά μου. Πίνω». Όλα τα παραληφθέντα τεκμήρια τέθηκαν υπό ασφαλή φύλαξη.

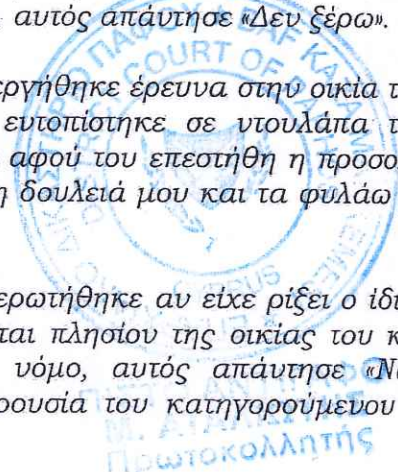
8. Κατά τη μεταφορά των κατηγορουμένων 2,3 και 4 στα Γραφεία της ΥΚΑΝ Πάφου, ο 4^{ος} κατηγορούμενος μεταφέρθηκε για περίθαλψη στο Γ. Νοσοκομείο Πάφου λόγω αδιαθεσίας. Οι κατηγορούμενοι 2 και 3 ανακρίθηκαν προφορικά, αναφορικά με τη μεγαλύτερη ποσότητα κάνναβης περίπου 1kg που εντοπίστηκε, αφού προηγουμένως τους επεστήθη η προσοχή τους στο νόμο και τότε ο 2^{ος} κατηγορούμενος ανέφερε κλαίγοντας, ότι η ανευρεθείσα ποσότητα κάνναβης είναι δική του. Τότε επεστήθη εκ νέου η προσοχή του τελευταίου στο νόμο, και αυτός ανέφερε αυτολεξεί «Εν δική μου η κάνναβη μεν τους εμπειρέψετε τους άλλους. Εγώ την επαράγγειλα τζαι ήρταμε να την πιάω, λυπηθείτε με, εν έχω λεφτά. Ελύσαν τα σέρκα μου, εν μπορώ άλλο. Θέλω να κάμω δουλειά δική μου». Τότε, ο κατηγορούμενος 2 ερωτήθηκε από ποιον παρήγγειλε την ανευρεθείσα ποσότητα κάνναβης και αυτός απάντησε «πάμε μέσα τζαι να σας πω». Ακολούθως, οι κατηγορούμενοι 2 και 3 ερωτήθηκαν για την μικρή ποσότητα κάνναβης που ανεβρέθηκε στην κατοχή του κατηγορούμενου 3, αφού προηγουμένως τους επεστήθη η προσοχή τους στο νόμο και ο 3^{ος} κατηγορούμενος απάντησε «Εν δικό μου το τσαντάκι τζαι η κάνναβη που ήταν μέσα, κάμνω κανένα τσιγάρο τζαι πίνω». Να σημειωθεί ότι ο 2^{ος} κατηγορούμενος βρέθηκε θετικός στην χρήση κάνναβης και κοκαΐνης, στον προκαταρκτικό έλεγχο νάρκοτεσι που πραγματοποιήθηκε.

9. Αργότερα την ίδια μέρα (20/10/2020), ανεκόπη για έλεγχο το όχημα με αριθμούς εγγραφής ΝΤΑ549 και τότε ο κατηγορούμενος 1 πληροφορήθηκε για τις υποψίες που υπήρχαν εναντίον του και αφού του επεστήθη η προσοχή του στο νόμο, αυτός απάντησε στα ελληνικά «κάνε ότι πρέπει κύριε, δεν έχω κάτι να φοβάμαι».

10. Στη συνέχεια, κατά την έρευνα του οχήματος στο οποίο επέβαινε ο κατηγορούμενος 1, εντοπίστηκε ένα μεταλλικό κλειδί που φέρει την ένδειξη «ABUS» και αφού υπεδείχθη στον κατηγορούμενο και καθότι υπήρχαν υποψίες ότι το κλειδί αυτό ήταν το κλειδί της αποθήκης που πιθανόν εντός να αποκρύπτονται ναρκωτικές ουσίες, επεστήθη η προσοχή του κατηγορούμενου 1 στο νόμο και αυτός απάντησε «Είναι κλειδί αποθήκης κύριε αλλά δεν είναι δική μου». Ανακρινόμενος δε προφορικά και ερωτηθείς σε ποιον ανήκει η αποθήκη στην οποία αναφέρεται και αφού του επεστήθη η προσοχή του στο νόμο, αυτός απάντησε «Δεν ξέρω».

11. Κατόπιν γραπτής συγκατάθεσης, διενεργήθηκε έρευνα στην οικία του κατηγορούμενου 1, όπου μεταξύ άλλων εντοπίστηκε σε ντουλάπα του υπνοδωματίου του, το ποσό των 3000€ και αφού του επεστήθη η προσοχή του στο νόμο, αυτός απάντησε «Είναι από τη δουλειά μου και τα φυλάω ρε φίλε».

12. Στη συνέχεια, ο 1^{ος} κατηγορούμενος ερωτήθηκε αν είχε ρίξει ο ίδιος οιδήποτε σε κάδο σκουπιδιών που βρίσκεται πλησίον της οικίας του και αφού του επεστήθη η προσοχή του στο νόμο, αυτός απάντησε «Ναι, σκουπίδια». Στον εν λόγω κάδο, στην παρουσία του κατηγορούμενου 1

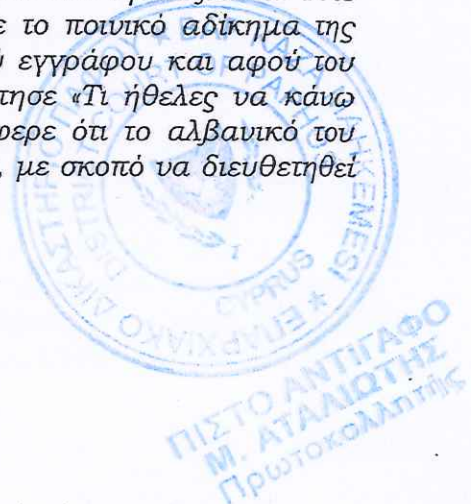

εντοπίστηκε ένα σακούλι νάλου, εντός του οποίου υπήρχε ποσότητα πράσινης ξηρής φυτικής ύλης, κάνναβης. Τότε του επεστήθη η προσοχή του στο νόμο και αυτός δεν έδωσε καμία απάντηση. Ανακρινόμενος περαιτέρω προφορικά, αφού του επεστήθη εκ νέου η προσοχή του στο νόμο, αυτός απάντησε «Τούτα τα σακούλια που ήβρετε μέσα στον κάλαθο που έχουν μέσα κόρτο, εγώ τα έβαλα σήμερα».

13. Έπειτα, ο κατηγορούμενος 1 ερωτήθηκε αν ήταν πρόθυμος να υποδείξει στα μέλη της ΥΚΑΝ Πάφου την αποθήκη, την οποία χρησιμοποίησε νωρίτερα και αφού του επεστήθη η προσοχή του στο νόμο αυτός απάντησε «Να σας πάω, απλά να σας πω ότι δεν είναι δική μου, απλά την χρησιμοποιώ» και στη συνέχεια τους οδήγησε σε αποθήκη στον υπόγειο χώρο στάθμευσης του συγκροτήματος διαμερισμάτων "ELYSIA PARK LUXURY RESIDENTAL DEVELOPMENT". Αφού του επεστήθη η προσοχή του στο νόμο, αυτός απάντησε «Έχει και άλλα σακούλια με πράμα μέσα, αλλά δεν είναι δικά μου. Εγώ ήρθα και πήρα μόνο ένα σακούλι», αρνούμενος και πάλι να αναφέρει σε ποιον ανήκουν, ισχυριζόμενος ότι δεν γνώριζε κάτι περισσότερο.

14. Κατόπιν γραπτής συγκατάθεσης, διενεργήθηκε έρευνα στην αποθήκη, αφού έγινε χρήση του κλειδιού που εντοπίστηκε και παραλήφθηκε προηγουμένως από το όχημα που επέβαινε ο κατηγορούμενος 1. Τότε εντοπίστηκαν μεταξύ άλλων, ένα κάρτινο κασόνι με την επιγραφή "GARDENIA ANTANA", εντός του οποίου υπήρχαν 3 νάλου σακούλια, που περιείχαν ποσότητα πράσινης ξηρής φυτικής ύλης, κάνναβης. Τότε ο κατηγορούμενος 1 συνελήφθη για αυτόφωρο αδίκημα και του επεστήθη η προσοχή του στο νόμο, αλλά αυτός δεν έδωσε καμία απάντηση.

15. Στη συνέχεια ο κατηγορούμενος 1 οδηγήθηκε στα Γραφεία της ΥΚΑΝ Πάφου και σε σωματική έρευνα που διενεργήθηκε, εντοπίστηκε το ποσό των 500€, για το οποίο πληροφορήθηκε ότι πιθανόν να προέρχεται από παράνομες δραστηριότητες και αφού του επεστήθη η προσοχή του στο νόμο, αυτός δεν έδωσε καμία απάντηση. Μετά από έλεγχο, διαφάνηκε ότι η ιταλική άδεια οδηγού που παρουσίασε ο κατηγορούμενος 1 σε αστυφύλακα της ΥΚΑΝ κατά την ανακοπή του για έλεγχο, καθώς επίσης και το Ιταλικό Δελτίο Ταυτότητας που ανεβρέθηκε στο όχημα που οδηγούσε, ήταν πλαστά και περαιτέρω διαπιστώθηκε ότι ο κατηγορούμενος 1 δεν ήταν ο Alberto Lianos, αλλά ο Algert Xhaferi από την Αλβανία. Τότε ο κατηγορούμενος πληροφορήθηκε ότι διέπραξε το ποινικό αδίκημα της πλαστοπροσωπίας και της κυκλοφορίας πλαστού εγγράφου και αφού του επεστήθη η προσοχή του στο νόμο αυτός απάντησε «Τι ήθελες να κάνω κύριε είναι πλαστά αλήθεια σας λέω» και ανέφερε ότι το αλβανικό του διαβατήριο είναι στην κατοχή του δικηγόρου του, με σκοπό να διευθετηθεί η νόμιμη παραμονή του στην Κύπρο.

16. Αργότερα την ίδια μέρα (20/10/2020) λήφθηκε ανακριτική κατάθεση από τον 2^ο κατηγορούμενο, ο οποίος απαντούσε στις υποβληθείσες ερωτήσεις με την στερεότυπη φράση «Ό,τι έχω να πω, θα το πω στο Δικαστήριο».
17. Στις 21/10/2020 οι κατηγορούμενοι 1,2,3 και 4 συνελήφθησαν δυνάμει δικαστικών ενταλμάτων στο Επαρχιακό Δικαστήριο Πάφου, για όλα τα αδικήματα που προέκυψαν εναντίον τους, αφού προηγουμένως πληροφορήθηκαν για τους λόγους της σύλληψής τους και αφού τους επεστήθη η προσοχή τους στο νόμο, ο κατηγορούμενος 4 απάντησε «Εγώ δεν ήξερα τίποτε», ο 3^{ος} κατηγορούμενος απάντησε «Δεν έχω να πω τίποτε», ο 2^{ος} κατηγορούμενος απάντησε «Ό,τι έχω να πω θα το πω στο Δικαστήριο» και ο 1^{ος} κατηγορούμενος απάντησε «Δεν παραδέχομαι». Αργότερα, αφού επεστήθη γραπτώς η προσοχή του στο νόμο, λήφθηκε ανακριτική κατάθεση από τον 4^ο κατηγορούμενο, με αυτό να απαντά στις ερωτήσεις με τη φράση «Ό,τι έχω να πω, θα το πω στο Δικαστήριο».
18. Την επομένη, 22/10/2020 λήφθηκε ανακριτική κατάθεση από τον 1^ο κατηγορούμενο, του οποίου επεστήθη γραπτώς η προσοχή του στο νόμο, με αυτό να απαντά στις ερωτήσεις με την στερεότυπη φράση «Θα μιλήσω στο Δικαστήριο».
19. Ακολούθως, λήφθηκε κατάθεση αναφορικά με την αποθήκη όπου εντοπίστηκαν οι ναρκωτικές ουσίες, από τον μηχανικό της εταιρείας "Pafilia", η οποία είναι η κατασκευαστική εταιρία του "ELYSIA PARK LUXURY RESIDENTIAL DEVELOPMENT". Ο ίδιος ανέφερε ότι δεν μπορούσε να γνωρίζει σε ποιον ανήκει.
20. Την 23/10/2020 λήφθηκε κατάθεση από τη σύζυγο του κατηγορούμενου 1, η οποία ανέφερε ότι δεν γνώριζε ουδέν σχετικά με την παρούσα υπόθεση, ούτε για την αποθήκη. Αργότερα, λήφθηκε κατάθεση από τη νομική σύμβουλο της εταιρείας "Pafilia", η οποία ανέφερε ότι η αποθήκη που της υπεδείχθη είναι γενική αποθήκη και δεν παραχωρήθηκε σε κανένα ιδιοκτήτη διαμερισματος του εν λόγω συγκροτήματος διαμερισμάτων. Επίσης ανέφερε ότι όλες οι γενικές αποθήκες, συμπεριλαμβανομένης και της αποθήκης όπου και ανευρέθηκαν τα ναρκωτικά, έχουν παραχωρηθεί στη διαχειρίστρια εταιρεία "Blue Orange".
21. Ενόψει των προαναφερθέντων, την ίδια μέρα λήφθηκε κατάθεση από τον διευθυντή της διαχειρίστριας εταιρείας "Blue Orange" κατά την οποία ανέφερε ότι η εταιρεία του χρησιμοποιεί 3 αποθήκες στο εν λόγω συγκρότημα, για φύλαξη εργαλείων κ.λπ., αλλά σε καμία περίπτωση δεν χρησιμοποιεί την αποθήκη στην οποία ανευρέθηκαν τα ναρκωτικά.
22. Στις 25/10/2020 λήφθηκε 2^η ανακριτική κατάθεση από τον 4^ο κατηγορούμενο και έπειτα από τον 2^ο κατηγορούμενο, αφού πρώτα τους επεστήθη γραπτώς η προσοχή του στο νόμο, με αυτούς να απαντούν στις υποβληθείσες ερωτήσεις με τις φράσεις «Ό,τι έχω να πω, θα το πω στο

Δικαστήριο» και «Θα σας απαντήσω στην παρουσία του δικηγόρου μου», αντίστοιχα. Έπειτα, λήφθηκε ανακριτική κατάθεση από τον 3^ο κατηγορούμενο, ο οποίος, αφού του επεστήθη γραπτώς η προσοχή του στο νόμο, απαντούσε στις υποβληθείσες ερωτήσεις με τη φράση «Θα σας απαντήσω στην παρουσία του δικηγόρου μου».

23. Την 27/10/2020 λήφθηκε 3^η ανακριτική κατάθεση από τον 2^ο κατηγορούμενο, στην παρουσία του δικηγόρου του, αφού πρώτα του επεστήθη η προσοχή του στο νόμο. Ο κατηγορούμενος ανέφερε ότι μετέβηκε στην Πάφο για λογαριασμό άλλου προσώπου, το οποίο αρνήθηκε να κατονομάσει, με σκοπό να παραλάβει ένα άγνωστο αντικείμενο, από κάποιον Αλμπέρτο, το οποίο θα μετέφερε και θα παρέδιδε σε άγνωστη τοποθεσία, σε άγνωστο πρόσωπο, σε άγνωστο σημείο στη Λεμεσό. Επίσης ανέφερε ότι τον Αλμπέρτο τον γνώρισε σε ένα μπαρ στην Αγίου Αντωνίου, χωρίς να αναφέρει περισσότερες λεπτομέρειες. Όσον αφορά την ανακοπή του από την αστυνομία, αυτός ανέφερε ότι δεν ανιελήφθη ποιος προσπάθησε να τον ανακόψει και φοβήθηκε ότι θα του έπαιρναν την ισάντα. Τέλος ανέφερε ότι οι κατηγορούμενοι 3 και 4 δεν γνώριζαν οτιδήποτε για τις πράξεις του.

24. Την ίδια μέρα, ακολούθησε 4^η ανακριτική κατάθεση του κατηγορούμενου 2, με διευκρινιστικές ερωτήσεις, χωρίς όμως να προκύπτει οτιδήποτε, αλλά και 3^η ανακριτική κατάθεση του 4^{ου} κατηγορουμένου, με την ίδια κατάληξη.

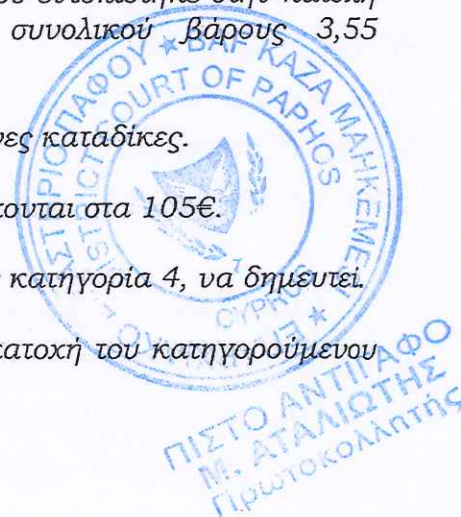
25. Το Ίνσιπούτο Γενετικής και Νευρολογίας στην έκθεσή του, ταυτίζει το γενετικό υλικό που εντοπίστηκε σε σακούλι, που ανεβρέθηκε στον κάδο πλησίον της οικίας του κατηγορούμενου 1, με το γενετικό προφίλ του κατηγορούμενου 1. Επίσης, σύμφωνα με Έκθεση του Γενικού Χημείου του Κράτους, η φυτική ύλη που εντοπίστηκε στην κατοχή του 1^{ου} κατηγορουμένου είναι κάνναβη συνολικού βάρους 5 κιλών και 171,88 γραμμαρίων, η φυτική ύλη με την οποία προμήθευσε ο κατηγορούμενος 1 τον κατηγορούμενο 2, ο οποίος έχει παραδεχτεί την κατοχή της, είναι κάνναβη συνολικού βάρους 959,3 γραμμαρίων, η φυτική ύλη που βρέθηκε στην κατοχή του 3^{ου} κατηγορουμένου είναι κάνναβη συνολικού βάρους 10,09 γραμμαρίων και η φυτική ύλη που εντοπίστηκε στην κατοχή του 4^{ου} κατηγορούμενου, είναι κάνναβη συνολικού βάρους 3,55 γραμμαρίων.

26. Οι κατηγορούμενοι δεν έχουν προηγούμενες καταδίκες.

27. Τα έξοδα για την παρούσα υπόθεση ανέρχονται στα 105€.

28. Το ποσό των €3,500 που αναφέρεται στην κατηγορία 4, να δημευτεί.

29. Το ποσό των €2,655 που βρέθηκε στην κατοχή του κατηγορούμενου 4, να κατασχεθεί.»

Οι ευπαιδευτοι συνήγοροι των κατηγορούμενων, προώθησαν ενώπιον μας, γραπτός, τους μετριαστικούς παράγοντες, που κατά την κρίση τους περιβάλλουν την παρούσα υπόθεση, προερχόμενοι είτε από τα γεγονότα είτε από τις προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις των κατηγορούμενων.

Ενώπιον μας τέθηκε το περιεχόμενο των εκθέσεων του Τμήματος Κοινωνικής Ευημερίας - Τεκμήρια Β έως Ε (αντίστοιχα για τους κατηγορούμενους 1-4) - οι οποίες ετοιμάστηκαν αναφορικά με τις προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις όλων των κατηγορούμενων.

Στο Τεκμήριο Β αναφέρεται ότι ο κατηγορούμενος 1, είναι 38 ετών, γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αλβανία και είναι ο μικρότερος από 5 αδέρφια. Τα δύο μεγαλύτερα αδέρφια του διαμένουν στην Αλβανία και είναι έγγαμα. Τα δύο μικρότερα διδύμα διαμένουν στην Ελλάδα. Οι γονείς του ασχολούνται με γεωργικές εργασίες. Οι σχέσεις μεταξύ των μελών της οικογένειας περιγράφονται καλές. Φοίτησε μέχρι τη Γ' τάξη Δημοτικού και στη συνέχεια μετέβηκε στην Ελλάδα όπου απασχολείτο στις οικοδομές, σε γεωργικές εργασίες και σε φούρνο. Τα τελευταία 13 χρόνια βρίσκεται στην Κύπρο όπου εργάζεται ως μπάρμαν. Το 2011, στην Κύπρο, γνώρισε τη σύζυγο του, Άντρεα Litsinova, με την οποία απέκτησε δύο παιδιά ηλικίας 9 και 2,5 ετών. Η σύζυγος του εργάζεται μερικώς ως καθαρίστρια. Κυρίως η οικογένεια στηριζόταν οικονομικά από τον κατηγορούμενο. Στην παρούσα φάση αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα επιβίωσης. Δεν αναφέρονται προβλήματα χρήσης ουσιών αλλά όπως ο ίδιος αναφέρει παρουσιάζει δερματικά προβλήματα. Ο κατηγορούμενος δεν είναι ιδιοκτήτης ακίνητης ή κινητής περιουσίας καθώς επίσης δεν έχει χρέη ή αποταμιεύσεις.

Περαιτέρω η ευπαιδευτη συνήγορος του κατηγορούμενου 1 προώθησε ως μετριαστικούς παράγοντες, το γεγονός ότι πρόκειται για άτομο λευκού ποινικού μητρώου και ανέπτυξε περαιτέρω τις προσωπικές του περιστάσεις, αφού υιοθέτησε την έκθεση - Τεκμήριο Β - η οποία

ετοιμάστηκε από το Τμήμα Κοινωνικής Ευημερίας, αναφερόμενη στα δύσκολα παιδικά του χρόνια τα οποία ο κατηγορούμενος 1 έζησε στην Αλβανία, ότι δεν ολοκλήρωσε το σχολείο και είναι χαμηλού μορφωτικού επιπέδου, και ότι εργάστηκε από μικρή ηλικία αλλά και ότι από την Αλβανία μετέβη στην Ελλάδα με τα πόδια. Εξηγήθηκε πως ο λόγος που όταν ήρθε στην Κύπρο έλεγε ψέματα ότι καταγόταν από την Ιταλία ή την Ελλάδα είναι επειδή θα έβρισκε πιο εύκολα δουλειά. Μέσα από αυτό το ψέμα κατάφερε να ξεφύγει από την ταλαιπωρία των χωραφιών και των οικοδομών και να εργαστεί σε πιο αξιοπρεπή δουλειά και καλύτερο εισόδημα. Στην Κύπρο ήρθε το 2007 και το 2019 σύναψε γάμο με τη σύζυγο του η οποία κατάγεται από την Σλοβακία. Πριν τη σύλληψη του εργαζόταν ως μπάρμαν με εισόδημα €80,00 ημερησίως. Όσον αφορά στις συνθήκες διάπραξης των αδικημάτων ο κατηγορούμενος 1 ενήργησε κάτω από το κράτος εμποβισμού, πιέσεων, απειλών και υπό το φως των απειλών δέχθηκε να κατέχει τα κλειδιά της αποθήκης στην οποία υπήρχαν ναρκωτικά άλλου προσώπου. Υπό το καθεστώς επίσης απειλών μετέφερε την ισάντα με τα ναρκωτικά. Ο ρόλος του ήταν ρόλος αποθηκάρου της αποθήκης με σκοπό τη φύλαξη των ναρκωτικών, δεν ήταν όμως ο ιθύνων νους του εγκλήματος, δεν θα είχε οποιοδήποτε όφελος και στο τέλος χρεώθηκε με τα έξοδα της υπεράσπισης του. Επισημάνθηκε από τη συνήγορο του κατηγορούμενου 1 πως αυτός δεν συμμετείχε σε ομάδα εγκληματιών. Τονίστηκε ταυτόχρονα η παραδοχή και η μεταμέλεια όπως και η συνεργασία του με την αστυνομία. Σημείωσε δε, ότι δεν συντρέχουν οι επιβαρυντικές περιστάσεις του **Άρθρου 30(4)** του **Νόμου 29/1977**. Έγινε ακόμη αναφορά σε εξωδικαστηριακή τιμωρία του κατηγορούμενου 1 αφού υπάρχει ο κίνδυνος να απελαθεί λόγω της επιβολής ποινής φυλάκισης. Τέλος, προσκομίστηκαν δύο ιατρικές βεβαιώσεις - Τεκμήριο Ι - οι οποίες αφορούν, η μία σε αλλεργία της συζύγου του κατηγορούμενου 1 και η άλλη σε χρόνιο βρογχικό άσθμα του παιδιού του.

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΑΦΟ
Μ. ΑΤΑΛΙΩΤΗΣ
Πρωτοκολλητής

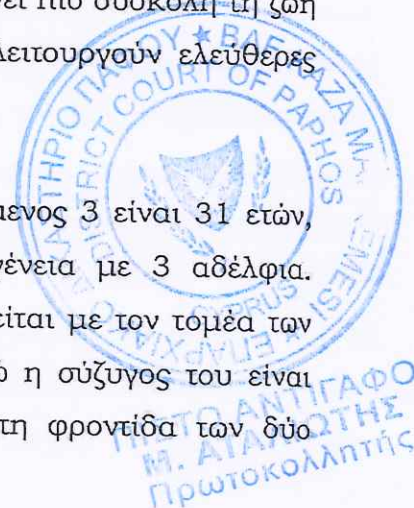
Στο Τεκμήριο Γ αναφέρεται ότι ο κατηγορούμενος 2 είναι 31 ετών, γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Λεμεσό και έχει μία αδελφή 32 ετών, διαζευγμένη, μητέρα 4 παιδιών. Ο πατέρας του, οδηγός φορτηγών, απεβίωσε το 1996 και η μητέρα του είναι καθαρίστρια σε σχολείο και προχώρησε σε δεύτερο γάμο όπου απέκτησε άλλα δύο παιδιά ηλικίας 15 και 16 ετών. Οι σχέσεις μεταξύ των μελών της οικογένειας περιγράφονται τυπικές. Η πατρική οικογένεια διαμένει στην Πάφο. Ο κατηγορούμενος 2 φοίτησε μέχρι τη Γ' τάξη Γυμνασίου αλλά λόγω προβλημάτων στις σχέσεις με τη μητέρα και τον πατριό του έφυγε από το σπίτι και διέμενε μόνος του, ενώ παρακολουθείτο από τις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας. Πήρε απαλλαγή από την Εθνική φρουρά λόγω προβλημάτων ψυχικής υγείας. Την περίοδο 2005-2016 εργαζόταν σε πλυντήριο αυτοκινήτων, ως ελαιοχρωματιστής και στις οικοδομές, ενώ μέχρι το 2018 έχοντας επιτύχει σε ειδικές εξετάσεις εργαζόταν ως φρουρός ασφαλείας. Έκτοτε εργοδοτήθηκε ως τεχνικός σε κατάστημα με ελαστικά αυτοκινήτων. Σε ηλικία 18 ετών γνώρισε τη σύζυγο του με την οποία προχώρησε σε γάμο το 2015 και οι μεταξύ τους σχέσεις περιγράφονται πολύ καλές. Άρχισε χρήση ουσιών σε ηλικία 14 ετών ωστόσο, λόγω της ένταξης του στο πρόγραμμα «ΔΑΝΑΗ» μετά τη σύλληψη του παραμένει καθαρός από ουσίες. Δεν αναφέρονται άλλα προβλήματα υγείας. Δεν είναι ιδιοκτήτης κινητής ή ακίνητης περιουσίας. Δεν έχει χρέη ή αποταμιεύσεις.

Ο ευπαιδευτος συνήγορος του κατηγορούμενου 2 διά της αγόρευσης του προέβη σε εκτενή ανάλυση των προσωπικών περιστάσεων του κατηγορούμενου 3, αφού υιοθέτησε κατ' αρχήν το περιεχόμενο της έκθεσης του Τμήματος Κοινωνικής Ευημερίας - Τεκμήριο Γ - υποδεικνύοντας τις πολύ δύσκολες συνθήκες που συνόδευσαν την παιδική ηλικία του κατηγορούμενου 2, αφού σε ηλικία 6 ετών έχασε τον πατέρα του, κατόπιν τροχαίου ατυχήματος, γεγονός που σιγματίσε τη ζωή του, οπότε στη συνέχεια μέσα από προσπάθειες να κρατηθεί η οικογένεια υπήρξαν επιλογές που δεν τον βοήθησαν, αντίθετα κατέληξε να φύγει από το σπίτι όπου έμενε η μητέρα του με τον πατριό του. Στην

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Μ. ΑΤΑΛΙΩΤΗΣ
Πρωτοκολλητής

ηλικία των 19 ετών επιχείρησε να τερματίσει τη ζωή του. Αναφέρθηκε επίσης ο συνήγορος στο γεγονός ότι ο κατηγορούμενος 2 τέλεσε γάμο το 2015 ενώ τόσο αυτός όσο και η σύζυγος του παρουσίασαν προβλήματα υγείας, όπως προβλήματα υγείας παρουσιάζει και η μητέρα του. Τονίστηκε ακόμη η παραδοχή του κατηγορούμενου 2 και η συνεργασία του με την αστυνομία από την πρώτη στιγμή και πως δήλωσε προθυμία να είναι μάρτυρας κατηγορίας, αφού κατονόμασε τον κατηγορούμενο 1 ως το πρόσωπο από το οποίο προμηθεύθηκε τα ναρκωτικά. Τονίστηκε δε και το γεγονός ότι είναι λευκού ποινικού μητρώου. Είναι πλέον μεταμελημένος και αντιλαμβανόμενος το λάθος του βρήκε τη δύναμη και εντάχθηκε, ως χρήστης ναρκωτικών που είναι, στο θεραπευτικό πρόγραμμα «ΔΑΝΑΗ» το οποίο παρακολουθεί ανελλιπώς, ενώ ταυτόχρονα παρακολουθεί πολλά αναμορφωτικά προγράμματα στις Κεντρικές Φυλακές και είναι υπόδειγμα κρατούμενου. Προσκομίστηκαν προς τούτο Ιατρική Έκθεση ΙΙ και Βεβαιώσεις των Κεντρικών Φυλακών – Τεκμήριο ΙΙ(Α). Εξηγήθηκε πως ο λόγος που διέπραξε τα αδικήματα που αντιμετωπίζει οφείλεται σε έντονες πιέσεις και απειλές συγκεκριμένου προσώπου στο οποίο χρωστούσε λεφτά, ο δε ρόλος του ήταν αυτός του μεταφορέα, δεν ήταν ο ιθύνων νους και δεν σχεδίασε ουδένποτε για τη διάπραξη των αδικημάτων. Επιπλέον επισημάνθηκε πως στην περίπτωση του κατηγορούμενου 2 δεν συντρέχει κάποιος από τους επιβαρυντικούς παράγοντες του άρθρου 30(4) του Νόμου 29/1977. Τέλος προωθήθηκε, ως μετριαστικός παράγοντας, το γεγονός της πανδημίας, COVID-19, και των επακόλουθων αρνητικών συνεπειών που αυτή έχει στη ζωή των κατάδικων, γεγονός που κάνει πιο δύσκολη τη ζωή τους αφού περιορίζονται οι επισκέψεις και δεν λειτουργούν ελεύθερες δραστηριότητες εντός των φυλακών.

Στο Τεκμήριο Δ αναφέρεται ότι ο κατηγορούμενος 3 είναι 31 ετών, διαμένει στο Κίτι, προέρχεται από φτωχή οικογένεια με 3 αδέρφια. Έχασε τον πατέρα του σε ηλικία 20 ετών. Ασχολείται με τον τομέα των μεταλλικών κατασκευών (αυτοεργοδοτούμενος) ενώ η σύζυγος του είναι άνεργη και τα τελευταία δύο χρόνια ανέλαβε τη φροντίδα των δύο

παιδιών τους, ηλικίας 10 και 2 ετών. Ο 10χρονος υιός του αντιμετώπισε σοβαρό πρόβλημα υγείας, υπεβλήθη σε επέμβαση στη Γερμανία και αυτή τη στιγμή αντιμετωπίζει μαθησιακές δυσκολίες. Το ζευγάρι διαμένει σε ιδιόκτητη κατοικία με τα δύο παιδιά τους και αντιμετωπίζει ψυχολογικά προβλήματα εξού και ο κατηγορούμενος 3 παρακολουθείται από ψυχολόγο – Τεκμήριο III(A) σχετική έκθεση. Το ζεύγος έχει στήριξη από τη μητέρα και την πεθερά, αλλά γενικά είναι σε θέση να καλύπτει τα έξοδα του. Τα εισοδήματα του κατηγορούμενου 3 προέρχονται από την εργασία του ως υπάλληλος μεταλλικών κατασκευών και εκπαιδευτής σκύλων, συνολικού ύψους €1.500,00 μηνιαίως περίπου. Δεν υπάρχουν χρέη ή αποταμιεύσεις.

Ο ευπαιδευτος συνήγορος του κατηγορούμενου 3, ανέπτυξε τους μετριαστικούς παράγοντες που διέπουν την περίπτωση του κατηγορούμενου 3, υποδεικνύοντας πως πρόκειται για άτομο που ανήκει σε οικογένεια με αρκετά προβλήματα τα οποία δημιουργήθηκαν μετά το θάνατο του πατέρα του, το 2010, οπότε όλα τα αδέλφια του βοήθουν την οικογένεια. Ο κατηγορούμενος 3 με τη σύζυγο του και τα δύο ανήλικα παιδιά τους διαμένουν σε ιδιόκτητη κατοικία και πληρώνουν €500,00 μηνιαίως για δάνειο που έκαναν. Ξεχωριστή και δύσκολη περίπτωση, ως υποδείχθηκε, αποτελεί το πρόβλημα υγείας του μεγαλύτερου παιδιού τους, (σχετικό είναι το Τεκμήριο III) γι' αυτό και υποβλήθηκε σε εγχείρηση στη Γερμανία για αφαίρεση όγκου το 2016, ενώ το παιδί πάσχει από ψυχολογική διαταραχή λόγου και έχει σοβαρές μαθησιακές δυσκολίες. Ο κατηγορούμενος 3 παρ' ότι κατά το χρόνο διάπραξης των επίδικων αδικημάτων ήταν χρήστης κάνναβης, μετά τη σύλληψη του παρακολουθεί πρόγραμμα απεξάρτησης και τώρα είναι καθαρός από ναρκωτικές ουσίες, παρουσιάστηκαν δε σχετικές χημικές αναλύσεις – Τεκμήριο III(B). Προώθησε ακόμη ο συνήγορος τη θέση πως τα γεγονότα αυτής της υπόθεσης, σ' ότι αφορούν στον κατηγορούμενο 3, θα μπορούσαν να κατατάξουν την υπόθεση ως ολιγότερο σοβαρή η οποία να εκδικαζόταν από Επαρχιακό Δικαστή και όχι από Κακουργιοδικείο. Δεδομένων ότι ο κατηγορούμενος 3 είναι άτομο λευκού ποινικού

μητρώου, ότι έχει πολύ ευαίσθητες προσωπικές περιστάσεις αλλά και των συνεπειών που θα έχει στο παιδί του αλλά και της όλης διαγωγής που επέδειξε από την αρχή, τόσο αμέσως μετά τη διάπραξη των αδικημάτων αλλά και μετέπειτα, διά της έμπρακτης μεταμέλειας του, αν το Δικαστήριο επιλέξει την ποινή φυλάκισης, είναι δικαιολογημένο, κατά το συνήγορο του, να ανασταλεί τέτοια ποινή δίδοντας στον κατηγορούμενο 3 την ευκαιρία να συνεχίσει τη ζωή του χωρίς καταστροφικές συνέπειες.

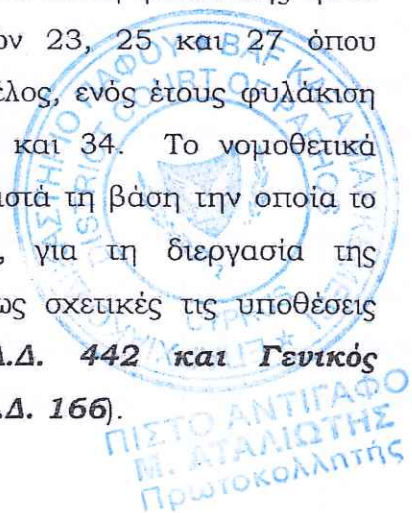
Στο Τεκμήριο Ε αναφέρεται ότι ο κατηγορούμενος 4 είναι 27 ετών. Είναι το δεύτερο παιδί της οικογένειας του. Μετά την αποφοίτηση του από την Τεχνική Σχολή Λάρνακας το 2010 κατατάγηκε στην Εθνική Φρουρά, όμως δεν υπηρέτησε τη θητεία του λόγω του ότι χρειαζόταν να εργαστεί και να βοηθήσει την οικογένεια του. Ο κατηγορούμενος 4 είχε εισόδημα περί τα €1.000,00 μηνιαίως, ωστόσο τους τελευταίους τρεις μήνες δεν εργάζεται λόγω τραύματος στο γόνατο. Οι γονείς του είναι συνταξιούχοι. Βρίσκονται σε πολύ δυσμενή οικονομική και ψυχολογική κατάσταση αφού αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα υγείας. Η οικογένεια έχει χρέος ύψους €9.000,00 στις Υπηρεσίες Κοινωνικής Ευημερίας λόγω υπερπληρωμής. Συμβάλλει οικονομικά σε σημαντικό βαθμό στη στήριξη της οικογένειας του και συνεισφέρει στην κάλυψη του χρέους που υπάρχει.

Εκ μέρους του ευπαιδευτου συνηγόρου του κατηγορούμενου 4 τονίστηκε το νεαρό της ηλικίας του, και ότι είναι συγκροτημένο άτομο, αφού εργάζεται με εισοδήματα από τα οποία βοηθά την οικογένεια του διότι ο πατέρας του αντιμετωπίζει προβλήματα αλκοολισμού. Σημειώθηκε ότι είναι λευκού ποινικού μητρώου και ως νομοταγής πολίτης δεν απασχόλησε στο παρελθόν τις αστυνομικές αρχές. Εντάχθηκε στο χώρο των εξαρτησιογόνων ουσιών λόγω παροτρύνσεων ατόμων του περίγυρου του, κάτι που τώρα αντιλήφθηκε πως συνιστά ένα από τα μεγαλύτερα λάθη στη ζωή του. Εισηγήθηκε ο συνήγορος πως ό,τι αρμόζει στον κατηγορούμενο 4 είναι μια αποτρεπτική ποινή ώστε να παραμείνει μακριά από το χώρο των ναρκωτικών, ταυτόχρονα όμως να

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΑΦΟ
Μ. ΑΤΑΛΙΩΤΗΣ
Πρωτοκολλητής

του επιτρέπει να συνεχίσει την πορεία του, αφού αντιλήφθηκε το λάθος του και όχι να είναι τέτοια που να αποβεί ανατρεπτική των προσπαθειών του. Η έμπρακτη μεταμέλεια του συνηγορεί πως η νέα επιλογή του σε σχέση με τα ναρκωτικά είναι να αλλάξει πορεία. Εκφράστηκαν τέλος οι απολογίες του κατηγορούμενου 4 προς το Δικαστήριο και δόθηκε υπόσχεση πως αυτός θα συνεχίσει την πορεία του εντός των νόμιμων παραμέτρων με σκοπό να αποδείξει και στον εαυτό του αλλά και στην οικογένεια του ότι η πράξη του ήταν μεμονωμένη και ως τέτοια θα τον βοηθήσει, μετανιωμένο πλέον, να ενταχθεί καλύτερα στην κοινωνία. Καταλήγει ο συνήγορος του κατηγορούμενου 4 πως αν το Δικαστήριο προσανατολίζεται σε ποινή φυλάκισης τότε οι περιστάσεις όλες, τόσο οι προσωπικές συνθήκες του κατηγορούμενου 4 όσο και τα γεγονότα, δικαιολογούν όπως αυτή έχει ανασταλτικό χαρακτήρα.

Αναμφίβολα τα αδικήματα που διέπραξαν οι κατηγορούμενοι είναι πολύ σοβαρά, ιδιαίτερα τα αδικήματα των κατηγοριών 2, 3 και 8 εκ μέρους των κατηγορούμενων 1 και 2 αντίστοιχα, τα οποία είναι από τα σοβαρότερα που προνοεί ο **Νόμος 29/1977**, ως εξάγεται από τις προβλεπόμενες ποινές, ήτοι ποινή φυλάκισης δια βίου. Σοβαρό επίσης είναι και το αδίκημα της κατηγορίας 4 το οποίο τιμωρείται με ποινή φυλάκισης μέχρι δεκατέσσερα έτη, όπως και τα αδικήματα των κατηγοριών 17, 19 και 21 όπου προβλέπεται ποινή φυλάκισης δέκα ετών αλλά και για τα αδικήματα των κατηγοριών 6, 9, 11 και 12 όπου προβλέπεται ποινή φυλάκισης μέχρι οκτώ έτη. Λιγότερο σοβαρά είναι τα αδικήματα της κατηγορίας 28 όπου προνοείται ποινή φυλάκισης τριών ετών και για τα αδικήματα των κατηγοριών 23, 25 και 27 όπου προνοείται ποινή φυλάκισης δύο ετών, και τέλος, ενός έτους φυλάκιση για τα αδικήματα των κατηγοριών 31, 32 και 34. Το νομοθετικά ανώτατο όριο της προβλεπόμενης ποινής συνιστά τη βάση την οποία το Δικαστήριο οφείλει να έχει ως αφετηρία, για τη διεργασία της επιμέτρησης της ποινής (βλέπε ενδεικτικά ως σχετικές τις υποθέσεις **Ghafari v. Αστυνομίας (2001) 2 A.A.Δ. 442** και **Γενικός Εισαγγελέας v. Αριστοτέλους (2004) 2 A.A.Δ. 166**).

Τα γεγονότα κάθε υπόθεσης, ως είναι εύλογο, επίσης καθορίζουν τη σοβαρότητα της. Έχουμε συνεπώς κατά νου, ως γενική αρχή, πως τα γεγονότα κάθε υπόθεσης είναι δυνατό να επηρεάσουν τη σοβαρότητα ενός αδικήματος, είτε προς το σοβαρότερο είτε και προς το ελαφρύτερο.

Το απαύγασμα και το νόημα των αμέσως προαναφερόμενων διατυπώνεται στην υπόθεση *Μιχαηλίδης v. Δημοκρατίας (1991) 2 A.A.Δ. 391* όπου, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Σχετικά με τη σοβαρότητα των αδικημάτων θα θέλαμε να παρατηρήσουμε ότι ο χαρακτηρισμός κάποιου αδικήματος ως σοβαρού δεν εξαρτάται αποκλειστικά από το ανώτατο όριο ποινής που ο νόμος προνοεί για τη διάπραξη του. Εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το σύνολο των περιστάσεων που περιβάλλουν τη διάπραξη του και διαγράφουν το μέγεθος της βλάβης και τις εν γένει συνέπειες που η διάπραξη του μπορεί να επιφέρει στην κοινωνία και οι οποίες δυνατόν είτε να υποβιβάζουν ένα αδίκημα για το οποίο προνοείται πολυετής φυλάκιση σε απλή και τυπική παράβαση, είτε να καθιστούν εξαιρετικά σοβαρό ένα αδίκημα για το οποίο δεν προνοείται αυστηρή ποινή υπό μορφή πολυετούς φυλάκισης.»

Εγκλήματα τα οποία σχετίζονται με τα ναρκωτικά θεωρούνται σήμερα από τα πλέον σοβαρά, ως ταλανίζοντα τις κοινωνίες διεθνώς. Κατατάσσονται ως πολύ σοβαρά ενόψει και των ευρύτερων κοινωνικών και άλλων δυσμενών παρεπόμενων επιδράσεων που επιφέρουν στον κοινωνικό ιστό της κάθε τοπικής κοινωνίας. Το Ανώτατο Δικαστήριο έχει επανειλημμένα τονίσει την επιτακτική ανάγκη προστασίας της κοινωνίας, από αυτού του είδους τα αδικήματα, και πως η ανησυχνητική συχνότητα με την οποία αυτά διαπράττονται, επιβάλλει όπως τα Δικαστήρια διαδραματίσουν το δικό τους ρόλο, με την επιβολή αποτρεπτικών ποινών. Η ανάγκη άλλωστε για επιβολή αυστηρών και αποτρεπτικών ποινών απορρέει από την ίδια την αποδοκιμασία, αλλά και την ενεργό συμμετοχή της δικαιοσύνης, ως φορέα της εξουσίας που αντανακλά και θέτει τις ορθές παραμέτρους της υγιούς κοινωνίας στον αγώνα που καθημερινά διεξάγεται, σε όλα τα επίπεδα, για την καταπολέμηση της κοινωνικής μάστιγας των ναρκωτικών η οποία πλήττει τα θεμέλια της

κοινωνίας. (βλ. *Γενικός Εισαγγελέας v. Sak (2005) 2 Α.Α.Δ. 377 και Γενικός Εισαγγελέας v. Dos Santos (2005) 2 Α.Α.Δ.*).

Ιδιαίτερα σε υποθέσεις κατοχής ναρκωτικών με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα, μπορεί να αποτυπωθεί, ως απαύγασμα της νομολογίας, η ανάγκη για επιβολή αυστηρών ποινών και αποτρεπτικού χαρακτήρα, ακριβώς, λόγω των ολέθριων αποτελεσμάτων που ενέχει η εγκληματική αυτή συμπεριφορά. Υποδεικνύεται στην υπόθεση **Bora v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2018:B110, Ποινική Έφεση 79/2017, ημερομηνίας 13.3.2018** πως «Η αυστηρή μεταχείριση των παραβατών προβάλλει ως επιτακτική, δεδομένης της συχνότητας των υποθέσεων αυτής της μορφής που τίθενται ενώπιον των Δικαστηρίων και της ραγδαίας επιδείνωσης του φαινομένου της κατοχής και διακίνησης ναρκωτικών ουσιών. Η εξαθλίωση των θυμάτων, αλλά και η απώλεια ζωών, κυρίως νέων ανθρώπων, επιβάλλει τη δραστική παρέμβαση και συμμετοχή της δικαιοσύνης στην καθολική προσπάθεια αναχαίτισης της σύγχρονης μάστιγας των ναρκωτικών.» (βλ. επίσης **Πισσός v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2018:B114, Ποινική Έφεση 229/2016, ημερομηνίας 14.3.2018** και την εντελώς πρόσφατη υπόθεση **Χαραλάμπος κ.ά. v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2021:B88, Ποινικές Εφέσεις 127/2019 και 130/2019, ημερομηνίας 10.3.2021**).

Η έξαρση αυτής της φύσης των αδικημάτων θέτει σε κίνδυνο τα θεμέλια της κοινωνίας και τα Δικαστήρια έχουν υποχρέωση και καθήκον να πατάξουν το φαινόμενο της διακίνησης ναρκωτικών οποιασδήποτε φύσης (βλ. **Κωνσταντίνου v. Αστυνομίας (2005) 2 Α.Α.Δ. 466**). Η συχνότητα με την οποία διαπράττονται τέτοιου είδους αδικήματα, σε συνδυασμό με τις μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών ουσιών που διακινούνται σε μια μικρή χώρα, όπως η Κύπρος, καθιστά την επιβολή αποτρεπτικών ποινών επιβεβλημένη. Ο αριθμός των θυμάτων αυξάνεται ανεξέλεγκτα και τα Δικαστήρια οφείλουν να προστατέψουν την κοινωνία και ιδιαίτερα τα νεαρά άτομα, που είναι πιο ευάλωτα, από τον κίνδυνο

αυτό (βλ. *Παύλου v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2019:B130, Ποινική Έφεση 44/2016, ημερομηνίας 04.04.2019*). Θα ήταν άλλωστε αδιανόητο να μην υπάρχει και η ενεργός συμμετοχή της δικαιοσύνης στον καθημερινό αγώνα που γίνεται για την καταπολέμηση της μάστιγας των ναρκωτικών (βλ. *Hadavand v. Δημοκρατίας (2000) 2 A.A.Δ. 359*).

Είναι επίσης πάγια νομολογιακή αρχή, ότι, όπου παρατηρείται έξαρση και επιμονή στη διάπραξη παρόμοιας φύσης αδικημάτων, παρά τις επιβληθείσες από τα Δικαστήρια αυστηρές ποινές, δικαιολογείται η επιβολή ακόμη αυστηρότερων (βλ. *Selmani κ.ά v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2016:B469, Ποινική Έφεση 235/13, ημερομηνίας 05.10.2016, Λουκά Μιχαήλ v. Αστυνομίας (1999) 2 A.A.Δ. 577 και Abunazha v. Δημοκρατίας (2009) 2 A.A.Δ. 551*). Διαφαίνεται πως παρά το γεγονός ότι τα Δικαστήρια επιβάλλουν αυστηρές και αποτρεπτικές ποινές, εντούτοις, αδικήματα αυτής της φύσης δεν παρουσιάζουν σημεία κάμψης, αλλά, αντίθετα, έξαρση. Αποτελεί δικαστική γνώση, η πλειάδα των καταδικαστικών αποφάσεων σε υποθέσεις που σχετίζονται με σοβαρές παραβάσεις του περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου. Έτσι, το καθήκον μας για αποτροπή καθίσταται πιο επιτακτικό.

Η αναζήτηση προγενέστερων αποφάσεων οι οποίες ασχολήθηκαν με την επιβολή ποινής, σε ίδια ή παρόμοια αδικήματα με αυτά που διέπραξαν οι κατηγορούμενοι, κρίνεται χρήσιμη και καθοδηγητική, ωστόσο, επισημαίνεται πως οι ποινές από προηγούμενες υποθέσεις δεν έχουν δεσμευτικό χαρακτήρα, δεδομένων των ξεχωριστών περιστάσεων που περιβάλλουν την κάθε υπόθεση αλλά και τον κάθε παραβάτη (βλέπε *Χαραλάμπους v. Δημοκρατίας (2002) 2 A.A.Δ. 1*). Όπως άλλωστε τονίστηκε στην υπόθεση *Al-Awar κ.α. v. Δημοκρατίας (1992) 2 A.A.Δ. 160* «με τις ποινές που επιβάλλονται, δεν καθορίζεται με οποιονδήποτε τρόπο μια στατική διατίμηση. Οι προηγούμενες ποινές και η προσέγγιση των Δικαστηρίων στο πρόσφατο και απώτερο παρελθόν είναι

προσέγγιση των Δικαστηρίων στο πρόσφατο και απώτερο παρελθόν είναι ενδεικτικές του τρόπου αντιμετώπισης των υποθέσεων κατά το χρόνο της διάπραξης τους». Εξάλλου όπως υποδείχθηκε στην υπόθεση **Valdez κ.ά. v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2017:B57, Ποινική Έφεση 145/2016, ημερομηνίας 21.02.2017**, «...όπως έχει τεθεί επανειλημμένα, παραπομπή σε δικαστικό προηγούμενο θωρακίζει τη δικαστική κρίση με την απαραίτητη πειστικότητα, αλλά δεν προσιωνίζει ότι θα πρέπει να ακολουθηθεί η ίδια ποιηή». Ενδεικτικά και όχι εξαντλητικά κρίνουμε πως η παραπομπή στις πιο κάτω υποθέσεις συνιστά επαρκές υπόβαθρο για κατανόηση των όσων έχουμε προαναφέρει αλλά και του μέτρου που έχουμε συνυπολογίσει, μαζί με τους υπόλοιπους παράγοντες καθορισμού ποινής, προκειμένου να προσδιορίσουμε την αρμόζουσα ποινή για τους κατηγορούμενους.

Στην υπόθεση **Χρίστου v. Δημοκρατίας (2007) 2 Α.Α.Δ. 448**, το Εφετείο μείωσε σε 8 έτη την ποινή φυλάκισης 11 ετών που επιβλήθηκε στον εφεσίοντα, πρωτόδικα, για το αδίκημα της κατοχής με σκοπό την προμήθεια 5.786,7157 γραμμαρίων κάνναβης σε τρίτα πρόσωπα. Ο εφεσίοντας είχε προβεί σε παραδοχή και μεταμέλεια πριν την έναρξη της ακρόασης. Οι προσωπικές του συνθήκες επίσης λειτούργησαν προς τη μείωση της ποινής. Ο εφεσίοντας ήταν πατέρας τεσσάρων παιδιών εκ των οποίων το ένα είχε νοητική στέρση και το άλλο έπασχε από λεμφοειδή μεταστατικό καρκίνο, η δε σύζυγος του κατέστη ανίκανη για εργασία επειδή είχε υποστεί στο παρελθόν εγκεφαλικό επεισόδιο.

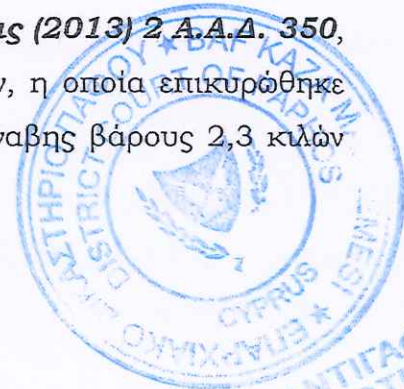
Στην υπόθεση **Κυριάκου v. Δημοκρατίας (2008) 2 Α.Α.Δ. 96**, συνιρέχουσες ποινές φυλάκισης 8 και 12 ετών, οι οποίες επιβλήθηκαν στον εφεσίοντα, στις κατηγορίες της κατοχής ελεγχόμενου Φαρμάκου Τάξεως Α (189.20 γραμμάρια κοκαΐνης) με σκοπό την προμήθειά του σε άλλα πρόσωπα και της προμήθειας ελεγχόμενου Φαρμάκου Τάξεως Β (4 κιλά και 96.1575 γραμμάρια κάνναβης), αντίστοιχα, κατ' έφεση, χαρακτηρίστηκαν μεν αυστηρές, αλλά, όχι έκδηλα υπερβολικές ώστε να δικαιολογείται παρέμβαση του Εφετείου για μείωση τους.

Στην υπόθεση **Κατσάπαου v. Δημοκρατίας (2012) 2 Α.Α.Δ. 318**, μετά από παραδοχή, επιβλήθηκαν στον εφεσείοντα, συντρέχουσες ποινές φυλάκισης, με μέγιστη τα 8 έτη. Η ανευρεθείσα ποσότητα ανερχόταν στο 1 κιλό και 481 γραμμάρια ξηρής φυτικής κάνναβης. Ειδικότερα, για το αδίκημα της προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β σε άλλο πρόσωπο, επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 3 ετών, για το αδίκημα της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου τάξεως Β με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα, επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 8 ετών και τέλος, για το αδίκημα της παράνομης χρήσης ελεγχόμενου φαρμάκου, επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 6 μηνών. Η έφεση κατά των πιο πάνω ποινών, απορρίφθηκε.

Στην υπόθεση **Θεοδώρου v. Δημοκρατίας, ECLI: CY: AD: 2019: B496, Ποινική Έφεση 208/2018, ημερομηνίας 27.11.2019**, επικυρώθηκε κατ' έφεση, ποινή φυλάκισης 5 ετών, κατόπιν παραδοχής και συνεργασίας με την αστυνομία, σε κατηγορία της παράνομης κατοχής 1,415 γραμμαρίων κάνναβης με σκοπό την προμήθειά της σε τρίτο πρόσωπο. Ο εφεσείοντας ήταν λευκού ποινικού μητρώου.

Στην υπόθεση **Πισσάς v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2018:B114, Ποινική Έφεση αρ. 223/2016, ημερομηνίας 14.03.2018**, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 9 ετών, η οποία επιβλήθηκε πρωτόδικα, κατόπιν ακρόασης για το αδίκημα της κατοχής 3 κιλών και 902 γραμμαρίων κάνναβης με σκοπό την προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα.

Στην υπόθεση **Κλεομένης v. Δημοκρατίας (2013) 2 Α.Α.Δ. 350**, επιβλήθηκε πρωτόδικα ποινή φυλάκισης 7 ετών, η οποία επικυρώθηκε κατ' έφεση, για το αδίκημα της εισαγωγής κάνναβης βάρους 2,3 κιλών περίπου.

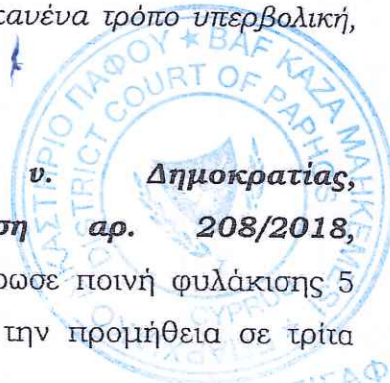
ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Μ. ΑΤΑΛΙΩΤΗΣ
Πρωτοκόλλης

Στην υπόθεση **Αγαθοκλέους κ.ά. v. Δημοκρατίας (2014) 2(A) Α.Α.Δ. 44**, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 7 ετών, η οποία επιβλήθηκε πρωτόδικα, κατόπιν παραδοχής, για το αδίκημα της κατοχής 5 κλών και 217 γραμμαρίων κάνναβης με σκοπό την προμήθεια σε τρίτα πρόσωπα.

Στην υπόθεση **Χαραλάμπους v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2021:B88, Ποινικές Εφέσεις 127/2019 και 130/2019, ημερομηνίας 10.03.2021** επιβλήθηκαν ποινές φυλάκισης 9 ετών και 10 ετών στους εφεσείοντες, οι οποίοι τήρησαν διαφορετική στάση στη δίκη. Ο εφεσείοντας στην έφεση 127/2019 παραδέχθηκε ενοχή για την εισαγωγή 4 κλών και 785,7 γραμμαρίων κάνναβης, ενώ ο εφεσείοντας στην έφεση 130/2019 κρίθηκε ένοχος κατόπιν ακρόασης, μεταξύ άλλων, για κατοχή με σκοπό την προμήθεια της προαναφερόμενης ποσότητας κάνναβης. Το Εφετείο επιβεβαίωσε την ποινή των 10 ετών στην Έφεση 130/2019 ωστόσο μείωσε σε 7 έτη την ποινή στην Έφεση 127/2019, στηριζόμενο ιδιαίτερα στο γεγονός της παραδοχής, έστω σε προχωρημένο στάδιο, καθώς και στις πιθανές επιπτώσεις που θα είχε στην εργασία του και θα είχε πρόσθετη εξωδικαστηριακή τιμωρία.

Στην υπόθεση **Σάμπη v. Δημοκρατίας (2012) 2 Α.Α.Δ. 100**, επικυρώθηκε ποινή φυλάκισης 5 ετών για κατοχή 1 κιλού και 4,28 γραμμαρίων κάνναβης με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα. Ο εφεσείοντας δεν είχε παραδεχθεί ενοχή αλλά κρίθηκε ένοχος κατόπιν ακρόασης. Το Εφετείο απορρίπτοντας την έφεση σχολίασε πως «*Έχοντας υπόψη τη μέγιστη από το νόμο προβλεπόμενη ποινή θεωρούμε ότι η επιβληθείσα ποινή των 5 ετών δεν κρίνεται με κανένα τρόπο υπερβολική, μάλλον επεικής, θα λέγαμε*».

Στην υπόθεση **Θεοδώρου v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2019:B496 Ποινική Έφεση αρ. 208/2018, ημερομηνίας 27.11.2019**, το Εφετείο επικύρωσε ποινή φυλάκισης 5 ετών για το αδίκημα της κατοχής με σκοπό την προμήθεια σε τρίτα

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Μ. ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ
Πρωτοκολλητής

πρόσωπα 1 κιλού και 415 γραμμαρίων κάνναβης. Ο εφεσείοντας είχε παραδεχθεί ενοχή.

Στην υπόθεση **Πόλεος v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2017:B210** το Εφετείο επικύρωσε ποινή φυλάκισης 4 ετών για αδίκημα κατοχής κάνναβης βάρους 1908,425 γραμμαρίων με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα. Ο εφεσείοντας ήταν λευκού ποινικού μητρώου, σε προχωρημένη ηλικία, ήταν πολλά χρόνια χρήστης και έκανε προσπάθεια για απεξάρτηση ενώ είχε προβλήματα υγείας. Παραδέχθηκε ενοχή και μεταμελήθηκε.

Παραπέμπουμε επίσης, αναφορικά με τις κατηγορίες που αφορούν στα αδικήματα της κυκλοφορίας πλαστού εγγράφου, πλαστοπροσωπείας, και νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες, στην υπόθεση **Davidescu v. Δημοκρατίας, ECLI:CY:AD:2019:B283, Ποινική Έφεση 197/2018, ημερομηνίας 08.07.2019** όπου επιβλήθηκαν, ποινές φυλάκισης μέχρι 20 μηνών για κυκλοφορία πλαστών εγγράφων, 10 μηνών για πλαστοπροσωπεία και 6 ετών για νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες.

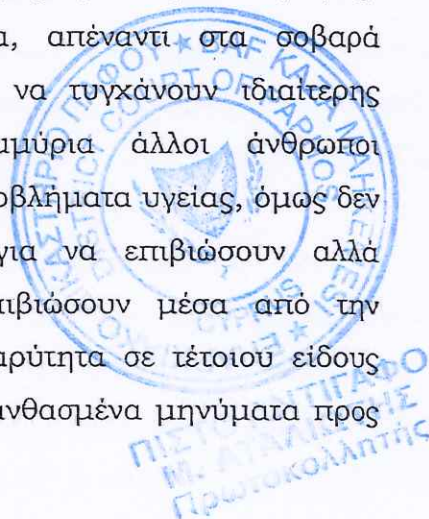
Στην υπόθεση **Rachoo v. Αστυνομίας, ECLI:CY:AD:2014:B690, Ποινική Έφεση 88/2014, ημερομηνίας 22.09.2014**, επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης 12 μηνών για το αδίκημα της κυκλοφορίας πλαστού εγγράφου. Επρόκειτο για διαβατήριο πλαστό με το οποίο ο εφεσείοντας προσπάθησε να ταξιδέψει εκτός Κύπρου. Επίσης επιβλήθηκε και ποινή 5 μηνών για το αδίκημα της πλαστοπροσωπείας. Το Εφετείο απέρριψε την έφεση σχολιάζοντας πως «η ποινή θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και ως επιεικής, αλλά μη υπάρχοντος οποιουδήποτε παραπόνου από τη Δημοκρατία δεν σκοπεύουμε να επέμβουμε».

Στην υπόθεση **Χαραλάμπους v. Αστυνομίας (2005) 2 Α.Α.Δ. 82** επιβλήθηκαν πρωτόδικα συντρέχουσες ποινές φυλάκισης, 5 μηνών, 15 ημερών και 6 μηνών για δύο κατηγορίες κατοχής 59,0039 γραμμαρίων

κάνναβης και μία κατηγορία χρήσης κάνναβης. Ο εφεσείοντας ηλικίας 40 ετών είχε παραδεχθεί ενοχή, ήταν χρήστης από τα 18 του, βρισκόταν σε σχέδιο απεξάρτησης, ήταν λευκού ποινικού μητρώου και έζησε δύσκολες περιστάσεις όταν ήταν παιδί και έφηβος. Το Εφετείο έκρινε, πως η περίοδος φυλάκισης από 14.12.2004 μέχρι 22.02.2005, οπότε αποφασίστηκε η έφεση, ήταν ενδεδειγμένη τιμωρία και διέταξε την άμεση φυλάκιση του.

Ερχόμενοι στα γεγονότα της παρούσας υπόθεσης οφείλουμε να επισημάνουμε πως αυτά ενέχουν μεγάλη σοβαρότητα, λόγω της μεγάλης ποσότητας των ναρκωτικών, που εντοπίστηκαν στην κατοχή του κατηγορούμενου 1, αλλά και του κατηγορούμενου 2 ο οποίος προμηθεύθηκε από τον κατηγορούμενο 1 ποσότητα ενός κιλού, περίπου, κάνναβης. Ως ιδιαίτερα επιβαρυντική κρίνεται η παράνομη συμπεριφορά του κατηγορούμενου 1 ο οποίος από το 2014 εξαπάτησε το κράτος με πλαστή ταυτότητα συνεχίζοντας τη δράση του και στη συνέχεια με την κυκλοφορία της αλλά και την εξασφάλιση Άδειας Οδήγησης εξαπατώντας εκ νέου τις αρχές της Δημοκρατίας, παραμένοντας σ' αυτήν παράνομα. Αποκορύφωμα της «δεδηλωμένης» ασέβειας του στις αρχές και τους νόμους της Δημοκρατίας ήταν η ενασχόληση του με ό,τι πιο σοβαρή και ταυτόχρονα παράνομη δραστηριότητα, ήτοι την προμήθεια ναρκωτικών προς τον κατηγορούμενο 2 αλλά και την κατοχή μεγαλύτερης ποσότητας με σκοπό την προμήθεια της σε τρίτα πρόσωπα, την οποία διατηρούσε σε αποθήκη. Υπό τις προαναφερόμενες περιστάσεις προκύπτει πως η όλη διάσταση της εγκληματικής του δράσης προκρίνει το συμπέρασμα πως πρόκειται για πρόσωπο χωρίς δισταγμούς ή φραγμούς με κλιμακωτά αυξανόμενη εγκληματικότητα. Το γεγονός ότι τα ναρκωτικά των 5 κιλών και 171,88 γραμμαρίων ανήκαν σε άλλο πρόσωπο έχει κάποια σημασία όμως αυτά, ως είναι επίσης γεγονός, βρισκόνταν στην κατοχή του κατηγορούμενου 1 με σκοπό την προμήθεια τους σε τρίτα πρόσωπα. Δεν είναι ορθό άλλωστε να παραγνωρισθεί πως στην πράξη προμήθευσε τον κατηγορούμενο 2 με το 1 κιλό κάνναβης περίπου. Επομένως ο ρόλος του σε ό,τι αφορά τη

διακίνηση των ναρκωτικών δεν ήταν και τόσο δευτερεύων, ως εισηγήθηκε η ευπαίδευτη συνήγορος του. Κατ' επέκταση δεν τυχάνει εφαρμογής η αγγλική υπόθεση *R. v. Maginnis [1987] 1 All E.R. 907 [1]* στην οποία μας παρέπεμψε η συνήγορος του. Ο κατηγορούμενος 1 είχε ουσιαστικό ρόλο στη διακίνηση των ναρκωτικών αλλά και στη φύλαξη τους στην αποθήκη, της οποίας κρατούσε το κλειδί, δίδοντας πρόφανως καθοριστικής σημασίας κάλυψη στον πραγματικό ιδιοκτήτη των ναρκωτικών μέχρι τέλους αφού δεν τον κατονόμασε και έτσι αυτός παραμένει ατιμώρητος. Υπό αυτές τις περιστάσεις δεν αποδεχόμαστε πως υπήρξε εκ μέρους του κατηγορούμενου 1 ειλικρινή συνεργασία με την αστυνομία, ο βαθμός της οποίας, ως κρίνουμε, ήταν μέχρι εκεί που δεν μπορούσε να πράξει διαφορετικά, αφού στην ουσία δεν είχε περιθώρια άρνησης ενοχής μετά που έγινε αντιληπτός να σταθμεύει πλησίον του οχήματος που οδηγούσε ο κατηγορούμενος 2 και να τον προμηθεύει με την ποσότητα του 1 κιλού περίπου κάνναβης. Επιθυμούμε να ξεκαθαρίσουμε πως ουδόλως έχουμε παραγνωρίσει τα δύσκολα οικονομικά παιδικά χρόνια του κατηγορούμενου 1, ταυτόχρονα όμως δεν αποδεχόμαστε ότι αυτό το στοιχείο και η προσπάθεια για καλύτερη ζωή δικαιολογεί τη διάπραξη των αδικημάτων. Παρενθετικά σημειώνουμε πως τα ίδια σχόλια και σκέψεις μας ισχύουν για όλους τους κατηγορούμενους των οποίων οι προσωπικές περιστάσεις και τα προβλήματα υγείας που αντιμετωπίζουν, είτε αυτοί είτε μέλη της οικογένειάς τους, δεν μας αφήνουν αδιάφορους. Χωρίς δισταγμό δηλώνουμε ότι μας συγκινούν και εκφράζουμε τη λύπη μας. Σημειώνουμε ωστόσο πως τέτοια ζητήματα, απέναντι στα σοβαρά αδικήματα που διέπραξαν, δεν αναμένεται να τυχάνουν ιδιαίτερης βαρύτητας. Χιλιάδες ίσως και εκατομμύρια άλλοι άνθρωποι αντιμετωπίζουν οικονομικές δυσκολίες και προβλήματα υγείας, όμως δεν προσφεύγουν στη διακίνηση ναρκωτικών για να επιβιώσουν αλλά αντιστέκονται και αγωνίζονται για να επιβιώσουν μέσα από την εντιμότητα και τη νομιμότητα. Ιδιαίτερη βαρύτητα σε τέτοιου είδους στοιχεία φρονούμε πως θα έστελλε άκρως λανθασμένα μηνύματα προς κάθε κατεύθυνση.

Ταυτόχρονα έχουμε κατά νου πως καιτοι σοβαρά τα αδικήματα που διέπραξαν οι κατηγορούμενοι, οι μετριαστικοί παράγοντες έχουν τη δική τους σημασία στον καθορισμό της ποινής. Άλλωστε όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση **Χρίστου v. Δημοκρατίας** (ανωτέρω) «*Η νομολογία μας, που θέλει τις προσωπικές συνθήκες κατηγορούμενου να παίζουν πολύ περιορισμένο ρόλο στην επιμέτρηση της ποινής, για τους λόγους που αναφέρονται σε συγκεκριμένες αποφάσεις, δεν είναι βεβαίως άκαμπτη*».

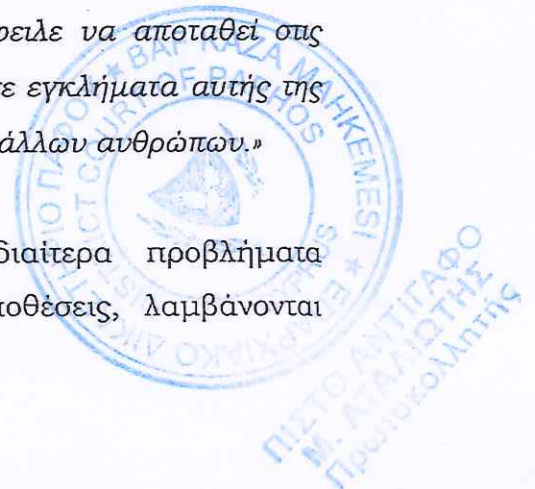
Στην προκείμενη περίπτωση, βαρύτητα σαφώς δίνουμε στην παραδοχή όλων των κατηγορούμενων και την έκφραση μεταμέλειας, ενώπιον του Δικαστηρίου, και τη συνεργασία τους με την αστυνομία, στο βαθμό βέβαια που την έχουμε προσδιορίσει πιο πάνω. Χωρίς αυτή, τα περιθώρια επιείκειας θα ήταν πολύ στενά. Έχει επανειλημμένα τονιστεί ότι η παραδοχή πρέπει να αμείβεται με σχετική έκπτωση στην ποινή. Αυτή η πολιτική των Δικαστηρίων ενθαρρύνει τους αδικοπραγούντες να παραδέχονται ενοχή με αποτέλεσμα να μην σπαταλείται πολύτιμος χρόνος στην εκδίκαση υποθέσεων (βλ. **Χαρτούπαλλος v. Δημοκρατίας (2002) 1 Α.Α.Δ. 28**). Η παραδοχή των κατηγορούμενων 2, 3 και 4, ήταν άμεση και συνοδεύεται από έκφραση μεταμέλειας, η οποία, μέσω της αγόρευσης των ευπαιδευτών συνηγόρων τους ήταν ρητή και χωρίς περιστροφές. Χωρίς περιστροφές ήταν και η παραδοχή και μεταμέλεια του κατηγορούμενου 1 όπως εκφράστηκε από την ευπαιδευτή συνήγορο του, έστω σε πιο κατοπινό στάδιο. (βλ. **CCC Laundries (Paphos) Ltd κ.ά. v. Θεοφάνους (2010) 2 Α.Α.Δ. 288, 296 και Gorko κ.ά. v. Δημοκρατίας (2010) 2 Α.Α.Δ. 458, 463**).

Παρ' ότι σαφώς οφείλουμε να δώσουμε βαρύτητα στο γεγονός της συνεργασίας των κατηγορούμενων με την αστυνομία, σημειώνουμε ταυτόχρονα πως ούτε ο κατηγορούμενος 1 κατονόμασε το πρόσωπο στο οποίο ανήκε η κατοχή της αποθήκης που βρέθηκαν τα ναρκωτικά και αυτός είχε το κλειδί, ή το πρόσωπο, αν είναι διαφορετικό, το οποίο

κρύβεται πίσω από τη διαχείριση ή ιδιοκτησία των ναρκωτικών, αλλά ούτε και ο κατηγορούμενος 2 κατονόμασε το πρόσωπο κατ' εντολή του οποίου παρέλαβε και θα παρέδιδε το 1 κιλό περίπου κάνναβης που προμηθεύθηκε από τον κατηγορούμενο 1.

Σ' αυτό το στάδιο κρίνουμε χρήσιμο να επισημάνουμε πως δεν αγνοήσαμε τις πρόνοιες του **Άρθρου 30(4)(β)(ii)** του **Νόμου 26/1977** στο οποίο έχουμε παραπεμφθεί. Όπως έχει αναφερθεί στην υπόθεση **Τσιάκκα και Ιωάννου** (2011) 2 Α.Α.Δ. 282 «ο ρόλος τρίτου προσώπου, η εμπλοκή του και η υποκίνηση του κατηγορούμενου για διάπραξη των αδικημάτων αποτελεί όντως μετριαστικό παράγοντα, ανάλογα βέβαια με τις συνθήκες της κάθε υπόθεσης (**Βασιλείου v. Δημοκρατίας** (2002) 2 Α.Α.Δ. 104)». Ταυτόχρονα θεωρούμε πως το στοιχείο ότι ο κατηγορούμενος 1 ή κατηγορούμενος 2 διέπραξαν τα αδικήματα παρασυρόμενοι από πρόσωπα δυνάμενα να ασκήσουν επιρροή σ' αυτούς πρέπει να αποδεικνύεται προς ικανοποίηση του Δικαστηρίου. Οι γενικές αναφορές των συνηγόρων του κατηγορούμενου 1 και κατηγορούμενου 2 περί απειλών δεν μας ικανοποιούν καθ' ότι δεν συνοδεύονται από πειστικά και πιο λεπτομερή στοιχεία. Παραπέμπουμε σε σχετικό απόσπασμα προς ενίσχυση της κρίσης μας, από την υπόθεση **Ιωάννου v. Δημοκρατίας**, **ECLY:CY:AD:2020:B234**, **Ποινική Έφεση 110/2019, ημερομηνίας 29.09.2020**, όπου αναφέρθηκε πως «Ούτε συλλογιστήσε μετριαστικό παράγοντα, όπως ορθά κρίθηκε από την πλειοψηφία του Κακουργιοδικείου στην απόφαση επί της ποινής, το γεγονός ότι ο Εφεσίων διέπραξε το αδίκημα επειδή τον απειλούσαν τρίτα πρόσωπα. Εάν όντως έτσι είχαν τα πράγματα, όφειλε να αποταθεί στις αρμόδιες αρχές του κράτους και όχι να εμπλακεί σε εγκλήματα αυτής της μορφής, αποτέλεσμα των οποίων είναι η εξαθλίωση άλλων ανθρώπων.»

Οι προσωπικές περιστάσεις και τα ιδιαίτερα προβλήματα αδικοπραγούντων, σ' αυτού του είδους τις υποθέσεις, λαμβάνονται

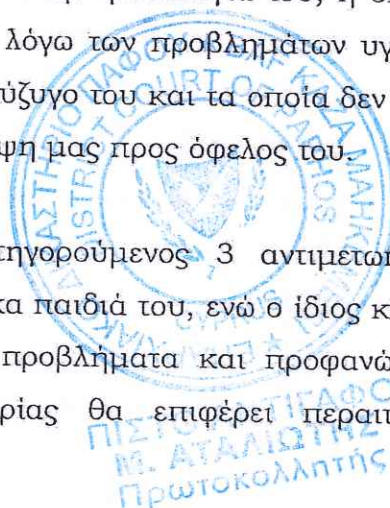

βέβαια σε κάποιο βαθμό υπόψη. Η εξατομίκευση έχει τη θέση της στον καθορισμό της ποινής αλλά δεν μπορεί να εξουδετερώσει ή να αποδυναμώσει τη μέριμνα για προστασία της κοινωνίας (βλ. **Παυλίδης κ.ά. v. Αστυνομίας (1996) 2 Α.Α.Δ. 220, Μιχαήλ v. Αστυνομίας (1999) 2 Α.Α.Δ. 577 και Παύλου v. Δημοκρατίας, ανωτέρω**).

Στη βάση των προαναφερόμενων νομολογιακών αρχών, στην προκείμενη περίπτωση, λαμβάνουμε υπόψη τις προσωπικές, οικογενειακές, οικονομικές συνθήκες όλων των κατηγορουμένων, όπως αυτές αναδύονται μέσα από τις σχετικές εκθέσεις - Τεκμήρια Β έως Ε. Ιδιαίτερη σημασία δίδουμε στα δύσκολα παιδικά χρόνια του κατηγορούμενου 1, ότι είναι χαμηλού μορφωτικού επιπέδου και ότι σήμερα είναι πατέρας δύο ανήλικων παιδιών, ηλικίας 9 και 2,5 ετών και προφανώς η στέρηση της ελευθερίας του θα έχει άμεσο αντίκτυπο στην ευαίσθητη ηλικία που βρίσκονται αλλά και στη σύζυγο του. Ακόμη ότι αντιμετωπίζει δερματολογικά προβλήματα.

Συναισθανόμαστε τα δύσκολα παιδικά χρόνια που είχε και ο κατηγορούμενος 2 και προφανώς αυτά στιγματίσαν την περαιτέρω πορεία του μέχρι σήμερα. Επιβραβεύουμε την προσπάθεια που κάνει παραμένοντας μακριά από τη χρήση ναρκωτικών χάριν στην ένταξη του στο πρόγραμμα απεξάρτησης «ΔΑΝΑΗ» και τον βεβαιώνουμε ότι η συνέχιση της προσπάθειας του θα του επιφέρει μόνο θετικά αποτελέσματα, και σίγουρα θα βελτιώσουν την ψυχολογία του, η οποία ως φαίνεται περνά από κρίση, ίσως και λόγω των προβλημάτων υγείας που αντιμετώπισε τόσο αυτός όσο και η σύζυγο του και τα οποία δεν μας άφησαν αδιάφορους λαμβάνοντας τα υπόψη μας προς όφελος του.

Ομοίως ως διαφαίνεται και ο κατηγορούμενος 3 αντιμετωπίζει προβλήματα με το ένα από τα δύο ανήλικα παιδιά του, ενώ ο ίδιος και η σύζυγος του αντιμετωπίζει ψυχολογικά προβλήματα και προφανώς η στέρηση της προσωπικής του ελευθερίας θα επιφέρει περαιτέρω

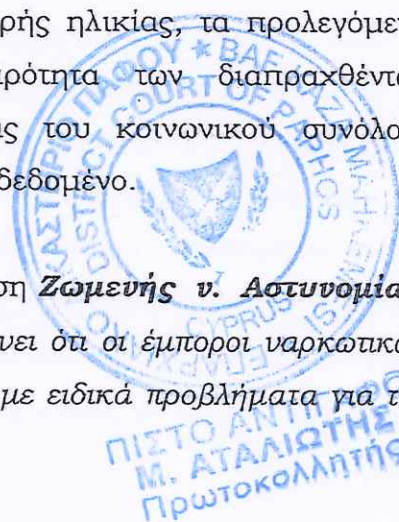

προβλήματα στα ήδη υπάρχοντα.

Τέλος, ο κατηγορούμενος 4, ως προκύπτει, λόγω προβλήματος στο γόνατο του τους τελευταίους μήνες δεν εργάζεται, συμβάλλει όμως στην επίλυση των προβλημάτων των γονέων του, επειδή ο πατέρας του αντιμετωπίζει προβλήματα αλκοολισμού, συνεπώς καθίστανται κατανοητό πως και γι' αυτό η ποινή φυλάκισης θα έχει σοβαρό αντίκτυπο στον ίδιο και στο οικογενειακό του περιβάλλον.

Το σχετικά νεαρό της ηλικίας των κατηγορούμενων 2 και 3 (31 και 30 αντίστοιχα) και το νεαρό της ηλικίας του κατηγορούμενου 4 (27 ετών) αναμφίβολα αποτελεί ένα επιπλέον μετριαστικό παράγοντα, έχοντας υπόψη μας σχετική νομολογία, (βλέπε **Γενικός Εισαγγελέας ν. Νικολάου (2010) 2 Α.Α.Δ. 678**). Η νεαρή ηλικία παρέχει δυνατότητες και ελπίδες για αναμόρφωση. Η νεότητα αποτελεί καθοριστικό μετριαστικό παράγοντα, αφού η αναμόρφωση ενός νεαρού παραβάτη αποτελεί σημαντικό κριτήριο για την επιλογή της ποινής. Η επιλογή ποινής φυλάκισης αποτελεί ύστατο μέτρο, και όπου επιλέγεται χρειάζεται στάθμιση πολλών παραγόντων ως προς την επιλογή του εύρους αυτής. Η ελπίδα για αναμόρφωση νεαρών παραβατών είναι μεγάλη, ιδιαίτερα όταν δεν βαρύνονται με προηγούμενες καταδίκες. Ως πολύ εύστοχα επισημάνθηκε στην υπόθεση **Azzeh v. Republic (1989) 2 C.L.R. 14** είναι κοινωνικά επιζήμια η διαγραφή ή υποτίμηση της προσδοκίας για την αναμόρφωση. Διασαφηνίζουμε ωστόσο πως παρ' ότι οι κατηγορούμενοι 2 και 3 είναι σχετικά νεαρής ηλικίας και ο κατηγορούμενος 4 είναι όντως άτομο νεαρής ηλικίας, τα προλεγόμενα είναι και συνυφασμένα με τη σοβαρότητα των διαπραχθέντων αδικημάτων και την ανάγκη προστασίας του κοινωνικού συνόλου, στοιχείο που στην παρούσα υπόθεση είναι δεδομένο.

Όπως έχει υποδειχθεί στην υπόθεση **Ζωμενής ν. Αστυνομίας, (2004) 2 Α.Α.Δ. 400**, «*Η πείρα καταδεικνύει ότι οι έμποροι ναρκωτικών συχνά επιλέγουν άτομα αδύναμα ή άτομα με ειδικά προβλήματα για την*

μεταφορά των ναρκωτικών. Η κατανόηση αυτών των αδυναμιών και προβλημάτων δεν μπορεί να επιδράσει κατά τρόπο που να εξασθενίζει την αποτελεσματική εφαρμογή του Νόμου.» Κανένας, λόγω προσωπικών αναγκών, εξάρτησης ή περιστάσεων, δεν μπορεί να δικαιολογήσει την προσφυγή στο έγκλημα, ιδιαίτερα όμως σε αδικήματα ως αυτά που αντιμετωπίζουν οι κατηγορούμενοι. Αν τα οικονομικά προβλήματα, συνδεδεμένα και με άλλα προβλήματα ευρύτερα, οικογενειακά ή υγείας, μπορούσαν να δικαιολογήσουν την παρανομία, αυτό θα απέληγε σε οριστική κατάρρευση κάθε ηθικής ή και λογικής αρχής, αλλά και κάθε αρχής τάξης ή δικαίου. Εν πάση περιπτώσει, είναι απαράδεκτο να ενοπείται ο θάνατος κατ' επίκληση οικονομικών και άλλων προβλημάτων (βλ. *Ιλιεν v. Δημοκρατίας, Ποινική Έφεση 218/2016, ημερομηνίας 18.1.2018, Κυριάκου v. Δημοκρατίας (2013) 2 Α.Α.Δ. 154, Κωνσταντίνου v. Αστυνομίας, ανωτέρω, Μακρή v. Δημοκρατίας (2013) 2 Α.Α.Δ. 15 και Γιουανovic v. Αστυνομίας (2005) 2 Α.Α.Δ. 635*). Επισημαίνουμε ότι τα ναρκωτικά, είτε προωθούνται με σκοπό το άμεσο χρηματικό κέρδος, είτε για οποιοδήποτε άλλο άμεσο ή έμμεσο όφελος, η κατάληξη παραμένει πάντα η ίδια, που δεν είναι άλλη από τη διάδοση των ναρκωτικών σε τρίτα πρόσωπα και τη διασπορά του θανάτου. Στην προκειμένη περίπτωση, οι κατηγορούμενοι 1 και 2 διέπραξαν τα αδικήματα με κύρια συνδρομή στην αλυσίδα διακίνησης των ναρκωτικών, δίδοντας ξεκάθαρα σημαντικό «χέρι βοήθειας» προφανώς σε εμπόρους τους οποίους επέλεξαν να μη αποκαλύψουν.

Ό,τι οφείλουμε να επισημάνουμε είναι πως, ο μόνος δρόμος για όσους δέχονται πιέσεις ή πειρασμούς είναι, είτε η απόσταση από τέτοιες παράνομες εστίες είτε η συνεργασία με τις αρμόδιες αρχές του κράτους, κυρίως πριν την εμπλοκή τους στη διάπραξη αδικημάτων, παρ' ότι και η μετέπειτα συνεργασία είναι καλοδεχούμενη, προκειμένου να βοηθήσουν και τους ίδιους αλλά και την υπόλοιπη κοινωνία. Δικαιολογίες για αντίθετη συμπεριφορά δεν θα πρέπει να αναμένεται ότι θα τυγχάνουν ιδιαίτερης βαρύτητας ως μειριαστικός παράγοντας. Είναι λυπηρό που οι

κατηγορούμενοι 1 και 2 έχουν τα προβλήματα τους ωστόσο επέλεξαν ένα δρόμο ο οποίος με τη δική τους συνδρομή αναμενόταν ότι θα δημιουργούσε προβλήματα σε άλλους συνανθρώπους, αν τα ναρκωτικά δεν κατέληγαν στα χέρια της αστυνομίας. Πρόκειται για αδιαφορία η οποία συνδέεται άρρηκτα με την προώθηση προσωπικού συμφέροντος χωρίς ενσυναίσθηση έναντι των όποιων συνεπειών στο συνάνθρωπο.

Ταυτόχρονα δεν παραγνωρίζουμε ότι ενώπιον μας βρίσκονται άτομα τα οποία για πρώτη φορά παρανομούν, αφού όλοι οι κατηγορούμενοι είναι λευκού ποινικού μητρώου, συνεπώς οφείλουμε να συνεκτιμήσουμε το γεγονός ως ελαφρυντικό παράγοντα.

Προωθήθηκε εκ μέρους της συνηγόρου του κατηγορούμενου 1 όπως ληφθεί υπόψη ως μετριαστικός παράγοντας το γεγονός ότι με την επιβολή ποινής φυλάκισης ενδέχεται να προκληθεί και εξωδικαστηριακή τιμωρία, ήτοι η απέλαση του, ως αλβανού πολίτη. Έχουμε αξιολογήσει τη σχετική εισήγηση. Φρονούμε πως τα λεχθέντα στην υπόθεση **Davidescu** (ανωτέρω) απαντούν στην αντίκριση του ζητήματος. Ειπώθηκε ότι «*Επίσης, το ευδεχόμενο απέλασης τους, ως εξωδικαστηριακή τιμωρία των Εφεσειόντων, δεν μπορεί να ληφθεί σοβαρά υπόψη για μείωση των ποινών τους στα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης. Τα γεγονότα των υποθέσεων **Qinlong Lin κ.α. v. Αστυνομίας (2006) 2 Α.Α.Δ. 501** και **Scorteanu v. Αστυνομίας Ποιν. Εφ. 214/13 ημερ. 20.1.2014** που παρέθεσε η ευπαιδευτη συνήγορος των Εφεσειόντων ήταν πολύ διαφορετικά. Στην πρώτη οι Εφεσειόντες ήταν φοιτητές και στη δεύτερη ο Εφεσειόντας εργαζόταν στην Κύπρο νόμιμα για 6 έτη ως μάγειρας. Στα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης αμφότεροι οι Εφεσειόντες ήλθαν στην Κύπρο με μοναδικό μέλημα την εγκληματική δραστηριότητα και τίποτε άλλο. Συναφώς, δεν μπορούμε να μιλούμε για εξωδικαστηριακή τιμωρία τους σε περίπτωση απέλασης τους. Όλοι οι σχετικοί παράγοντες ορθά συνεκτιμήθηκαν και ισοζυγήθησαν κατά την κρίση μας.*»

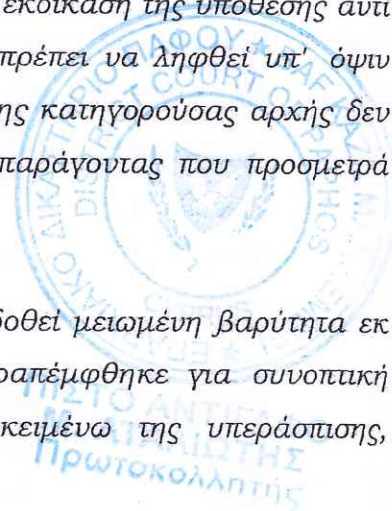
ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Μ. ΑΤΑΛΙΩΤΗΣ
Πρωτοκολλητής

Έχοντας καθοδηγηθεί από την πιο πάνω νομολογία φρονούμε πως (α) το γεγονός ότι ο κατηγορούμενος 1 ήρθε παράνομα στη Δημοκρατία με ψευδή στοιχεία, προφανώς δεν δικαιολογείται να ληφθεί προς όφελος του ως ελαφρυντικός παράγοντας το ενδεχόμενο απέλασης του, και (β) διατηρούμε επιφυλάξεις πως το θέμα της απέλασης του είναι μονόδρομος καθ' ότι είναι παντρεμένος με ευρωπαϊά πολίτη, εν πάση περιπτώσει θα αποφασιστεί το εν λόγω ζήτημα από τις αρμόδιες αρχές.

Εκ μέρους του συνηγόρου του κατηγορούμενου 3 αναπτύχθηκε επιχειρηματολογία πως η υπόθεση αυτή, σε ό,τι τον αφορά, θα μπορούσε να καταχωριστεί ενώπιον Επαρχιακού Δικαστή και όχι ενώπιον Κακουργιοδικείου, οπότε η σοβαρότητα της θα αντανάκλυνε ως μικρότερη. Στην υπόθεση **Αστυνομία ν. Βακανά, ECLI:CY:AD:2021:B200, Ποινική Έφεση 173/20, ημερομηνίας 20.05.2021**, δόθηκε η απάντηση στο επιχείρημα του συνηγόρου του κατηγορούμενου 3. Λέχθηκε πως: «Έχει περαιτέρω διευκρινιστεί από τη νομολογία ότι η επιλογή να παραπεμφθεί η υπόθεση για συνοπτική εκδίκαση αντί της δίκης από το Κακουργιοδικείο δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ελαφρυντικός παράγοντας που προσμετρά στην επιμέτρηση της ποινής, όπως ήταν η εισήγηση εν προκειμένω του δικηγόρου του εφεσιβλήτου (**Kolev ν. Αστυνομίας (2003) 2 AAD 197, 206 και Kyriell ν. Αστυνομίας (2006) 2 AAD 479**). Σχετικά στην **Kolev** λέχθηκαν τα ακόλουθα:

«Δεν βλέπουμε ακόμα γιατί η συνοπτική εκδίκαση της υπόθεσης αντί της δίκης από το Κακουργιοδικείο να πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν υπέρ του εφεσείου. Η επιλογή αυτή της κατηγορούσας αρχής δεν μπορεί να θεωρηθεί ως ελαφρυντικός παράγοντας που προσμετρά στην επιμέτρηση της ποινής.»

Αυτά υπό την έννοια ότι δεν μπορεί να προσδοθεί μειωμένη βαρύτητα εκ του γεγονότος και μόνο ότι η υπόθεση παραπέμφθηκε για συνοπτική εκδίκαση, όπως ήταν η εισήγηση εν προκειμένω της υπεράσπισης,

τηρουμένου βεβαίως του δικαιοδοτικού ορίου ποινής που τίθεται από το άρθρο 24(1)
 Συνεπώς για τους παραπάνω λόγους δεν συμφωνούμε με την εισήγηση της υπεράσπισης ότι η παραπομπή σε συνοπτική εκδίκαση θα πρέπει να ληφθεί υπόψη προς όφελος του εφεσίβλητου ως υποδηλώνουσα μειωμένη σοβαρότητα της υπόθεσης. Η σοβαρότητα μιας υπόθεσης διαφαίνεται από την προβλεπόμενη από το νόμο ποινή όπως και τα γεγονότα τα οποία την συνθέτουν. Το δε εκδικάσαν δικαστήριο, για τους λόγους που εξηγήσαμε, μπορούσε να επιβάλει ποινή στο μέγιστο του δικαιοδοτικού του ορίου.»

Καθίσταται αντιληπτό, εν όψει των πιο πάνω νομολογηθέντων, πως η καταχώρηση της υπόθεσης ενώπιον του κακούργιοδικείου δεν δημιούργησε πλασματική σοβαρότητα, πέραν από την πραγματική, ως αυτή καθορίζεται από την προβλεπόμενη ποινή στο Νόμο για τα αδικήματα που ο κατηγορούμενος 3 διέπραξε, τα γεγονότα της υπόθεσης, και προφανώς δεν θα ήταν δυνατό να γίνεται λόγος για διαφορετική σοβαρότητα αν η υπόθεση καταχωρούνταν για εκδίκαση από έναν Επαρχιακό Δικαστή.

Έχει νομολογηθεί ότι η επιβολή αυστηρών ποινών επιβάλλεται σε συνάρτηση με το είδος, την ποσότητα και το σκοπό της κατοχής των ναρκωτικών (βλ. **Γενικός Εισαγγελέας v. Sak (2005) 2 A.A.Δ 377**). Οι κατηγορούμενοι 1 και 2, κατείχαν τις πιο πάνω αναφερόμενες ποσότητες κάνναβης, με σκοπό να την προμηθεύσουν σε τρίτα πρόσωπα ο δε πρώτος προμήθευσε ήδη με κάποια σημαντική ποσότητα τον δεύτερο. Το γεγονός αυτό, καθιστά τη θέση τους πολύ πιο σοβαρή. Δεν έχουμε αμφιβολία, ότι, κατ' αρχήν, η προσέγγιση των Δικαστηρίων σ' αυτού του είδους τα αδικήματα θα πρέπει να είναι αυστηρή με την επιβολή πολύχρονων ποινών φυλάκισης. Η ανάγκη αποτρεπικότητας βέβαια θα πρέπει να εξισορροπείται με την αρχή της εξαιμίκευσης, μέσα στο πλαίσιο των ιδιαιτεροτήτων που αφορούν και στο πρόσωπο του δράστη. Χωρίς να αγνοούμε την έξαρση των ναρκωτικών στην Κύπρο και

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
 Μ. ΑΤΑΛΙΩΤΗΣ
 Πρωτοκολλητής

την ποσότητα των ναρκωτικών τάξεως Β, καθηκόντως, διατηρούμε κατά νου και λαμβάνουμε υπόψη, όλους τους μετριαστικούς παράγοντες που έχουν εκτεθεί πιο πάνω, στο πλαίσιο εξατομίκευσης της ποινής και, γενικά, ουδὴποτε ἔχει αναφερθεῖ ἀπὸ τους ευπαιδευτους συνήγορους ὄλων των κατηγορούμενων ἢ ἔχει τεθεῖ ἐνώπιον μας και αποτελεί, κατὰ τη νομολογία, ελαφρυντικό στοιχείο.

Συνεκτιμώντας και σταθμίζοντας τη σοβαρότητα των αδικημάτων που διέπραξαν οι κατηγορούμενοι, ὑπὸ το φως και του συνόλου των γεγονότων που τα περιβάλλουν, περιλαμβανομένων των ελαφρυντικών που λήφθηκαν ὑπόψη προς ὄφελος τους, καταλήξαμε ὅτι κατάλληλη και μόνη ἀρμόζουσα ποινή, εἶναι αὐτή της φυλάκισης. Θεωρούμε πως οποιαδήποτε ἄλλη ποινή, ἀναμφίβολα θα ἦταν ἀκατάλληλη και ἀνεπαρκῆς (βλ. **Προδρόμου ν. Αστυνομίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 98**).

Σ' αὐτὸ το στάδιο σημειώνουμε πως ἔχοντας ἐπιλέξει την ποινή φυλάκισης, δεν παραβλέψαμε και ἔχουμε συνυπολογίσει ὅτι, κατὰ την παρούσα περίοδο που διανύουμε, ἡ ἀνθρωπότητα, περιλαμβανομένων των ἀνθρώπων που ζοῦνε στην Κυπριακή Δημοκρατία, βρίσκεται ἀντιμέτωπη με τη πανδημία του κορονοϊοῦ, Covid-19, που ἀναπόφευκτα ἐπηρεάζει την ποιότητα ζωῆς ἐντὸς των κεντρικῶν φυλακῶν, ὅπως και την ποιότητα ζωῆς ὄλων των ἀνθρώπων βέβαια, λόγω και των πιθανῶν μειώσεων σε ἐπισκέψεις ἢ σε ἄλλες ἐπικοινωνίες ἢ δραστηριότητες των κατὰδικων, ὡς ἔχει ἐπισημανθεῖ και στην ἀγγλική ὑπόθεση **R v. Manning (Christopher), [2020] WL02201888(2020)**, **ἡμερομηνίας 30.04.2020**. Ταυτόχρονα ὡστόσο οφείλουμε να ἐπισημάνουμε πως ἡ πανδημία δεν βρίσκεται στην ἀρχὴ πλέον και ἐπομένως οι ὁποῖες δυσκολίες προφανῶς δεν εἶναι της ἴδιας ἐμβέλειας καθ' ὅτι με την πάροδο του χρόνου γίνεται πιο ἀντιμετωπίσιμη.

Ἐχοντας ἀναλύσει τη σοβαρότητα των αδικημάτων που διέπραξαν οι κατηγορούμενοι, ὑπενθυμίζοντας εαυτοῦς τις προβλεπόμενες ποινές, ὡς τις ἔχουμε μνημονεύσει προγενέστερα, με τη συνύπαρξη βέβαια ὄλων

των μετριαστικών παραγόντων που έχουμε λάβει υπόψη μας προς όφελος τους, ως τους προσδιορίσαμε πιο πάνω, και τους οποίους οι ευπαίδευτοι συνήγοροι των κατηγορούμενων υπέδειξαν και επισήμαναν ενώπιον μας, με πλήρη επάρκεια και επιμέλεια, καταλήγουμε πως οι εν λόγω μετριαστικοί παράγοντες διαδραμάτισαν σοβαρό ρόλο στον καθορισμό της ποινής στο βαθμό που αφορά το εύρος και την έκταση της, επουδενί λόγω όμως το είδος της ποινής.

Τέλος υπενθυμίζουμε πως παρά τους ελαφρυντικούς παράγοντες που περιβάλλουν την παρούσα υπόθεση, η εξατομίκευση της ποινής δεν αποσκοπεί ούτε συνεπάγεται την εξουδετέρωση, είτε της σοβαρότητας του εγκλήματος είτε του στοιχείου της αποτροπής. Ταυτόχρονα έχουμε κατά νου ότι η επιλεχθείσα ποινή δεν στοχεύει στην εξουθένωση του παραβάτη αλλά στην αναμόρφωση του, ανάλογα βέβαια με τα γεγονότα της υπόθεσης αλλά και την προσωπικότητα του παραβάτη.

Πριν προχωρήσουμε στην επιβολή των ποινών εκδίδουμε διάταγμα δήμευσης ως προς το ποσό των €3.500,00 το οποίο εντοπίστηκε κατά την έρευνα της αστυνομίας, στην κατοχή του κατηγορούμενου 1.

Περαιτέρω συνεκτιμώντας όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον μας, επιβάλλουμε τις ακόλουθες ποινές:

Στον κατηγορούμενο 1:

Στην 2^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 8 ετών.

Στην 3^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 5 ετών.

Στην 4^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 3 ετών.

Στην 17^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 18 μηνών.

Στην 19^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 18 μηνών.

Στην 21^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 18 μηνών.

Στην 23^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 9 μηνών.

Στην 25^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 9 μηνών.

Στην 27^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 9 μηνών.

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΑΦΟ
Μ. ΑΤΑΛΙΩΤΗΣ
Πρωτοκολλητής

Στην 28^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 1 έτους.
 Στην 31^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 3 μηνών.
 Στην 32^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 3 μηνών.
 Στην 34^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 3 μηνών.

Στον κατηγορούμενο 2

Στην 6^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 2 ετών.
 Στην 8^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 4 ετών.
 Στην 9^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 2 ετών.
 Στην 10^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 1 μηνός.

Στον κατηγορούμενο 3

Στην 11^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 6 μηνών.

Στον κατηγορούμενο 4

Στην 12^η κατηγορία ποινή φυλάκισης 3 μηνών.

Ταυτόχρονα έχοντας υπόψη το σύνολο των συνθηκών που περιβάλλουν την παρούσα περίπτωση, μας απασχόλησε κατά πόσο ενδείκνυται να διαταχθεί όπως οι επιβληθείσες ποινές στις κατηγορίες 2, 3 και 4 που επιβλήθηκαν στον κατηγορούμενο 1 να είναι διαδοχικές και όχι συντρέχουσες με τις υπόλοιπες επιβληθείσες σε αυτόν ποινές.

Επιλαμβανόμενοι του προαναφερόμενου ζητήματος, ανατρέξαμε στα όσα σχετικά αναφέρθηκαν, μεταξύ άλλων, στις υποθέσεις *NN v Δημοκρατίας, Ποιν. Έφ. 45/12, ημερ. 19.11.12*, *Γ. Χ. v. Δημοκρατίας, Ποιν. Έφ. 140/2010, ημερ. 14.09.2015*, *Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας v Πέτρου (2006) 2 ΑΑΔ 183, 188-189*, *Χριστοφόρου v Αστυνομίας (2004) 2 ΑΑΔ 447-449*, *Μιχαήλ v Δημοκρατίας (2003) 2 ΑΑΔ 123,131-134 και R. v. Smith (2013) All E.R. (D) 201*, αλλά και στα συγγράμματα *Halsbury's Laws of England (2015), Vol. 92, παραγρ. 555 και Blackstone's Criminal Practice (2016), Μέρος Ε, παράγρ. Ε2.19 - Ε.22*.

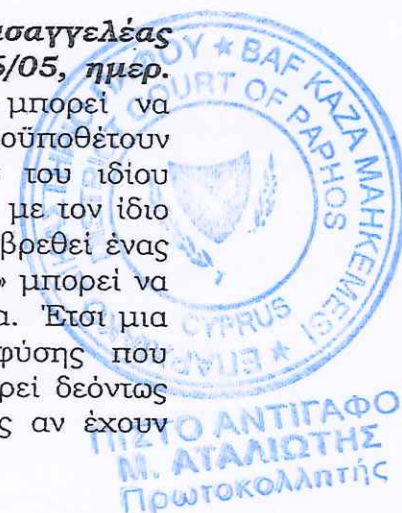
Η βασική αρχή που προκύπτει μέσα από τη νομολογία και τις αυθεντίες υπαγορεύει πως, δεν πρέπει να επιβάλλονται διαδοχικές ποινές για κατηγορίες που ουσιαστικά αποτελούν μέρος μιας ενιαίας συμπεριφοράς, προκειμένου η συνολική ποινή που επιβάλλεται να μην καταλήγει σε υπερβολική τιμωρία και έτσι να καθίσταται δυσανάλογη με τη σοβαρότητα των επιμέρους κατηγοριών.

Στην υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας ν Παπαγεωργίου (2007) 2 ΑΑΔ, 514, 516-518**, σε σχέση με το ζήτημα της επιβολής διαδοχικών ποινών αναφέρθηκαν τα ακόλουθα:

«Η αρχή της συνολικότητας της ποινής που λαμβάνεται υπ' όψιν όταν επιβάλλονται διαδοχικές ποινές, δεν περιορίζεται σε αδικήματα που είναι όμοια ή σχετίζονται μεταξύ τους ως μέρος μιας ενιαίας ενέργειας ως προς τα οποία ο γενικός κανόνας είναι ότι δεν πρέπει να επιβάλλονται διαδοχικές ποινές (**Αχιλλέως ν. Αστυνομίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 331**).

Στην υπόθεση **Χριστοφόρου ν. Αστυνομίας (2004) 2 Α.Α.Δ. 443**, τονίστηκε ότι επίκεντρό της είναι ο τιμωρούμενος και προοπτική της η αποφυγή υπέρμετρης ή δυσανάλογης ποινής ως προς τη συνολική ποινική ευθύνη του. Υπόβαθρό της είναι οι ευρύτεροι παράμετροι που διέπουν την αναλογικότητα της τιμωρίας προς το αδίκημα που έχουν έρεισμα στις θεμελιακές αρχές του δικαίου. Αφού πρόκειται για στέρηση της ελευθερίας του ατόμου για σκοπούς τιμωρίας, σε κάθε δεδομένη περίπτωση η ποινική ευθύνη του τιμωρούμενου πρέπει να αντικρίζεται ως σύνολο.

Όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση **Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας ν. Πέτρου, Ποιν. Εφ. 206/05, ημερ. 5.5.2006**, η έννοια της ενιαίας ενέργειας μπορεί να καλύπτει μια σειρά αδικημάτων που προϋποθέτουν επανάληψη της ίδιας συμπεριφοράς εναντίον του ίδιου θύματος, όπως σειράς σεξουαλικών αδικημάτων με τον ίδιο συμμετέχοντα. Αν και είναι πολύ δύσκολο να βρεθεί ένας πρακτικός ορισμός της έννοιας «ενιαία ενέργεια» μπορεί να λεχθεί ότι ο όρος έχει ξεπεράσει τα αναμενόμενα. Έτσι μια σειρά αδικημάτων της ίδιας ή παρόμοιας φύσης που διαπράχθηκαν εναντίον του ίδιου θύματος μπορεί δεόντως να θεωρηθεί ως μέρος ενιαίας ενέργειας, εκτός αν έχουν

διαπραχθεί μέσα σε μια χρονική περίοδο που εύλογα μπορεί να θεωρηθεί μεγάλη.

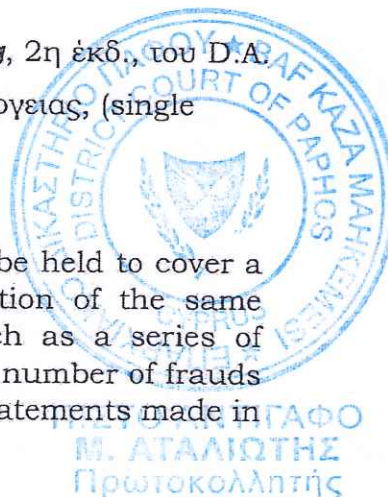
Ακόμα και όταν δεόντως επιβάλλονται διαδοχικές ποινές, η αρχή της συνολικότητας επιβάλλει όπως κανονικά το σύνολο των επιβληθεισών διαδοχικών ποινών δεν θα πρέπει να υπερβαίνει το ανώτερο όριο του κανονικού φάσματος των ποινών που επιβάλλονται στην κατηγορία των αδικημάτων στην οποία το πιο σοβαρό από τα αδικήματα ανήκει. Η ολική ποινή μπορεί να παραβιάζει την αρχή της συνολικότητας, αν συνολικά είναι ουσιαστικά πιο πάνω από το κανονικό επίπεδο των ποινών που επιβάλλονται στο πιο σοβαρό αδίκημα ή αν στην ουσία στον αδικοπραγούντα επιβάλλεται μια συντριπτική ποινή (**Δημητρίου v. Αστυνομίας, Ποιν. Εφ. 213/06, ημερ. 23.1.2007**).

Κατά γενικό κανόνα δεν πρέπει να επιβάλλονται διαδοχικές ποινές σε αδικήματα που είναι όμοια ή σχετίζονται μεταξύ τους ως μέρος μιας ενιαίας ενέργειας (**Αχιλλέως v. Αστυνομίας, ανωτέρω**). Κάτι τέτοιο θα οδηγούσε σε υπερβολή και ουσιαστικά στην επιβολή μεγαλύτερης ποινής σε μικρότερης σοβαρότητας κατηγορίες. Παράλληλη αρχή είναι ότι, εν πάση περιπτώσει, το σύνολο των διαδοχικών ποινών που ενδεχομένως να επιβληθούν θα πρέπει να βρίσκεται σε αναλογία προς τη σοβαρότητα των επί μέρους κατηγοριών. Η υπόθεση αντιμετωπίζεται από απόσταση και εξετάζεται κατά πόσο η συνολική ποινή είναι η αρμόζουσα, σύμφωνα με τα συγκεκριμένα δεδομένα (**Τραλαλάς v. Αστυνομίας (2004) 2 A.A.Δ 323, 327 και Μιχαήλ v. Δημοκρατίας (2003) 2 A.A.Δ. 123**).

Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνούμε πως επίκεντρο της ποινής είναι ο τιμωρούμενος και προοπτική της η αποφυγή υπέρμετρης ή δυσανάλογης ποινής ως προς τη συνολική ποινική του ευθύνη (**Χριστοφόρου v. Αστυνομίας, ανωτέρω**).»

Στο σύγγραμμα **Principles of Sentencing**, 2η έκδ., του D.A. Thomas, σε σχέση με την έννοια της ενιαίας ενέργειας, (single transaction) υποδεικνύεται ότι:

«The concept of 'single transaction' may be held to cover a sequence of offences involving a repetition of the same behavior towards the same victim, such as a series of sexual offences with the same partner, a number of frauds on the same victim or several perjured statements made in

the course of the same trial, provided the offences are committed within a relatively short space of time.»

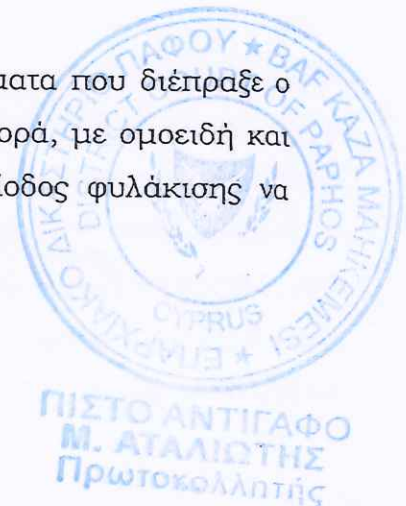
Ομοίως, στο σύγγραμμα του Andrew Ashworth, **Sentencing and Penal Policy** αναφέρονται για το ζήτημα τα εξής:

«It is very difficult to construct a workable definition of a 'single transaction', but it may be said that the Court of Appeal has extended the concept considerably beyond what might be expected. Thus a series of offences of the same or similar type, committed against the same victim, may properly be regarded as parts of the same transaction unless they were committed over a fairly lengthy period of time.»

Στην παρούσα περίπτωση, οι ποινές που επιβλήθηκαν στον κατηγορούμενο 1 στις κατηγορίες 2, 3 και 4, αφορούν αδικήματα τα οποία διαπράχθηκαν ως μια ενότητα ξεχωριστής συμπεριφοράς του, οι δε επιβληθείσες ποινές στις υπόλοιπες κατηγορίες αφορούν μία άλλη ξεχωριστή ενότητα συμπεριφοράς του από το 2014 έως το 2020. Υπό τις δεδομένες αυτές περιστάσεις δεν είναι δυνατόν ή επιτρεπτό να θεωρηθεί πως πρόκειται για ενιαία ενέργεια του κατηγορούμενου 1. Ως εκ τούτου κρίνουμε πως νομιμοποιούμαστε να διατάξουμε όπως οι ποινές των κατηγοριών 2, 3 και 4 συντρέχουν μεταξύ τους αλλά να είναι διαδοχικές με τις υπόλοιπες κατηγορίες, ήτοι οι κατηγορίες 17, 19, 21, 23, 25, 27, 28, 31, 32 και 34 οι ποινές των οποίων μεταξύ τους θα συντρέχουν.

Συνακόλουθα, η σωρευτικώς προκύπτουσα ποινή για τον κατηγορούμενο 1, ανέρχεται σε 9,5 χρόνια φυλάκισης.

Περαιτέρω λαμβάνοντας υπόψη ότι τα αδικήματα που διέπραξε ο κατηγορούμενος 2 συνθέτουν μια ενιαία συμπεριφορά, με ομοειδή και συνδεόμενα αδικήματα, διατάσσουμε όπως η περίοδος φυλάκισης να συντρέχει για όλα τα αδικήματα που αυτός διέπραξε.

Ο χρόνος που οι κατηγορούμενοι 1 και 2 τέλεσαν σε προφυλάκιση ή υπό κράτηση ως υπόδικοι, ήτοι από 20.10.2020, σχετικά με τα αδικήματα της παρούσας υπόθεσης, να συνυπολογισθεί και να αφαιρεθεί από τις επιβληθείσες ποινές, σύμφωνα με τις πρόνοιες του **Άρθρου 117(1)** του Περί Ποινικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 155.

Οι ναρκωτικές ουσίες που αφορούν στην παρούσα υπόθεση κατάσχονται και να καταστραφούν σύμφωνα με τις δέουσες αστυνομικές διατάξεις εντός 60 ημερών από την ολοκλήρωση του αποτελέσματος πιθανής έφεσης, ή αν δεν ασκηθεί έφεση εντός 60 ημερών μετά την πάροδο της προθεσμίας άσκησης έφεσης, εκτός αν διαταχθεί στο μέλλον διαφορετικά από το Δικαστήριο.

Το ποσό των €2.655,00 το οποίο εντοπίστηκε στην κατοχή του κατηγορούμενου 4 κατάσχεται.

Με δεδομένη την εισήγηση των συνηγόρων των κατηγορούμενων 3 και 4 για αναστολή των ποινών φυλάκισης καθηκόντως ακολουθεί στη συνέχεια η εξέταση εν λόγω εισήγησης.

Στην υπόθεση **Αστυνομίας v. Μιλτιάδους ECLI:CY:AD:2019:B179, Ποινική Έφεση 277/2018, ημερομηνίας 10.05.2019** ειπώθησαν τα ακόλουθα για το θέμα της αναστολής:

«Αναφορικά όμως με την αναστολή της ποινής, τα πράγματα είναι διαφορετικά. Προς τούτο δεν χρειάζεται να αναφερθούμε στις εκατέρωθεν θέσεις εφόσον το σκεπτικό του πρωτόδικου Δικαστηρίου για αναστολή της ποινής (ανωτέρω) αποκαλύπτει λανθασμένη άσκηση διακριτικής ευχέρειας. Όπως συναφώς τονίζεται από τη νομολογία (βλ. ενδεικτικά **Κωνσταντίνου v. Αστυνομίας (2009) 2 Α.Α.Δ. 583, Σώζου v. Αστυνομίας, Ποιν. Εφ. 12/2016 ημερ. 29.3.2016, Γεωργίου κ.α. v. Αστυνομίας, Ποιν. Εφ. 27/2016 ημερ. 19.7.2016, Χαλκιά v. Αστυνομίας, Ποιν. Εφ. 240/2016 ημερ. 13.3.2017, Γενικός Εισαγγελέας v. Χρυσάνθου,**

Ποιν. Εφ. 137/2015 ημερ. 23.6.2018 και άλλες), η διακριτική ευχέρεια του Δικαστηρίου για αναστολή ποινής φυλάκισης έχει διευρυνθεί από το Νόμο, ώστε αυτή να μπορεί να αποφασίζεται εάν δικαιολογείται, στη βάση του συνόλου των περιστάσεων της υπόθεσης και των προσωπικών περιστατικών ενός κατηγορουμένου. Με βασικό πάντοτε το ερώτημα κατά πόσο, ισοζυγίζοντας το σύνολο των περιστάσεων, θα μπορούσε ή θα έπρεπε οι παράγοντες αυτοί να επενεργήσουν κατά τρόπο ο οποίος να δικαιολογεί να δοθεί στον εφεσείοντα μια δεύτερη ευκαιρία. Κατά την εξέταση δε του ζητήματος σημαντικό είναι και το ερώτημα κατά πόσο η ανασταλείσα ποινή θα αντικατοπτρίζει επαρκώς την αντικειμενική σοβαρότητα του αδικήματος, θα εξυπηρετεί τους πολλαπλούς σκοπούς της ποινής και την ορθή απονομή της δικαιοσύνης.»

Στην υπόθεση **Ιωσήφ ν. Δημοκρατίας (2012) 2 Α.Α.Δ. 930** τονίστηκε πως «Η κάθε υπόθεση κρίνεται στη βάση των δικών της περιστατικών. Η υιοθέτηση οποιουδήποτε γενικού κανόνα θα συνιστούσε σφάλμα αρχής. Εναπόκειται στο δικαστήριο που έχει την ευθύνη επιβολής της ποινής να λάβει υπόψη στην κάθε περίπτωση τις περιστάσεις της υπόθεσης και οποιεσδήποτε προσωπικές περιστάσεις που αφορούν στον συγκεκριμένο κατηγορούμενο και, σε ορισμένες περιπτώσεις, την οικογένεια του με σκοπό να αποφασίσει κατά πόσο ενδείκνυται η αναστολή της εκτέλεσης της ποινής. Αυτό βέβαια συνεπάγεται την εκ νέου θεώρηση των συνθηκών διάπραξης του αδικήματος και των προσωπικών περιστάσεων του κατηγορούμενου και την απόδοση «διπλής βαρύτητας» σε όλους τους σχετικούς με το αδίκημα και τον αδικοπραγούντα παράγοντες – είτε επιβαρυντικούς είτε μειριαστικούς – οι οποίοι μπορούν να επηρεάσουν την απόφαση του δικαστηρίου για την αναστολή ή όχι της ποινής. Θεωρούμε ότι κατά την εξέταση του ζητήματος, σημαντικό ερώτημα είναι κατά πόσο η ανασταλείσα ποινή θα αντικατοπτρίζει την αντικειμενική σοβαρότητα του αδικήματος και θα εξυπηρετήσει τους πολλαπλούς σκοπούς της τιμωρίας.»

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΑΦΟ
Μ. ΑΤΑΛΙΩΤΗΣ
Πρωτοκολλητής

Έχοντας κατά νου τις πιο πάνω καθοδηγητικές γραμμές της νομολογίας και λαμβάνοντας υπόψη ότι το σύνολο των στοιχείων που λήφθηκαν υπόψη για μετριασμό της ποινής, μπορούν να λαμβάνονται υπόψη στην εξέταση του ζητήματος, κατά πόσο είναι ορθό και δίκαιο να ανασταλεί ποινή φυλάκισης, κρίνουμε πως το σύνολο των περιστατικών της υπόθεσης, ήτοι η μικρή ποσότητα, οι προσωπικές και οικογενειακές περιστάσεις των κατηγορούμενων 3 και 4, παρ' ότι έχουν ληφθεί υπόψη προς όφελος τους, κατά την επιμέτρηση της ποινής, δικαιολογούν την αναστολή των ποινών φυλάκισης που τους έχουν επιβληθεί, δίδοντας τους μία τελευταία ευκαιρία να εφαρμόσουν στην πράξη την αλλαγή πορείας στη ζωή τους μακριά από τον κατάδεσμο των ναρκωτικών προσφέροντας πραγματική βοήθεια με πράξεις και όχι με λόγια, στους ίδιους αλλά και τα μέλη της οικογένειάς τους.

Συνακόλουθα των προλεχθέντων οι ποινές φυλάκισης που επιβλήθηκαν στους κατηγορούμενους 3 και 4 αναστέλλονται υπό τον όρο ότι αυτοί δεν θα διαπράξουν, εντός των επόμενων τριών ετών, οποιοδήποτε αδίκημα το οποίο να τιμωρείται με ποινή φυλάκισης.

(Εξηγείται στους κατηγορούμενους 3 και 4 η σημασία της αναστολής της ποινής φυλάκισης).

(Υπ).....

Δ. Ι. Κίτσιος, Π.Ε.Δ.

(Υπ).....

Μ. Λάρμου-Παπαδήμα, Α.Ε.Δ.

(Υπ).....

Ε. Δημητρίου-Παναγή, Ε.Δ.

Πιστόν αντίγραφο

Πρωτοκολλητής

/ΜΙ

Subject: Ποινή/Ναρκωτικά

Αναφορά: Κατοχή με σκοπό την προμήθεια, προμήθεια ναρκωτικών τάξεως Β'

ΠΙΣΤΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Μ. ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ
Πρωτοκολλητής